ANUL 1. No. 51. — 6 pagini 3 lei — Miercuri 21 Aprilie 1937

GRATUIT — BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ BUCUREȘTI

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175 | Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Cel dintâiu aliat al nostru: Polonia

de MIHAIL MANOILESCU

Peste câteva zile vom primi în București pe d. Beck, ministrul de externe al Poloniei.

Intr'o vreme în care călătoriile miniștrilor de externe au devenit atât de frecvente încât nu mai constitue, ca altădată, o senzație, vizita conducătorului afacerilor politicei externe poloneze are totuși un caracter de eveniment. Ea înseamnă, după vizita d-lui Victor Antonescu la Varșovia consacrarea revenirii la normalitate politică în raporturile noastre cu cel mai natural, cel mai firesc și cel mai necesar aliat al nostru.

Politica externă a unei țări este o serie continuă de măsuri de parare pe linia pericolelor celor mai mari. A face politică externă înseamnă a combina totdeauna ipotezele cele mai defavorabile și a pune stăvilar în fața amenințărilor celor mai grave. Ca și planurile de Stat Major, planurile unui ministru de externe trebuie să conțină ipoteze izolate și ipoteze combinate și să se bazeze mai ales asupra acelora din ele care reprezintă maximum de pericol pentru existența Statului. Dela ACESTE ipoteze trebuie să pornească orientarea fundamentală a politicei externe, pentru a trece, numai în al doilea rând, la ipoteza unor pericole de ordin secundar care nu pot să amenințe însăși existența unui neam.

In această clasificare, și erarhizare a primejdiilor, stă toată concepția politică a unui cancelar. Dacă această ierarhizare este făcută greșit, politica externă este greșită la însăși baza ei.

Or, pentru cine privește harta României și evoacă cu mintea de unde poate veni vreodată un pericol care să ducă la dispariția noastră ca neam, nu mai rămâne nici o șovăire și nici o îndoială: singurul pericol de distrugere totală a neamului nostru, a ființa lui politică și etnică este acela care poate veni dela Răsărit.

Este acelaș pericol care deatâtea ori dealungul veacurilor s'a înfățișat strămoșilor noștri și a făcut ca neamul nostru să treacă pe muchii primejdioase de istorie, gata aproape să se prăbușească în prăpastie. Astăzi la primejdia de totdeauna din partea inamicilor noștri ereditari s'a adăogat primejdia nouă a unei desființări a noastre nu prin războiu, ci prin pace și prietenie.

Este un paradox al istoriei ca un vecin să fie mai primejdios atunci, când pătrunde ca prieten în intimitatea sa, decât atunci când vrea să pătrundă ca dușman cu arma în mână.

In abecedarul miniștrilor de externe români, care s'ar inspira numai din comandamentele și interesele acestui neam iar nu din ideologia unor instituții internaționale factice apărarea împotriva Rusiei —în războiu și în pace — este fundamentul politicii noastre externe. Iată de ce, ca o consecință directă alianța noastră cu Polonia este cea dintâi alianță a noastră, cea mai esențială și cea mai organic integrată în cadrele geografiei și istoriei noastre.

Și iată de ce când, — după o politică nebunească de ambițiuni personale, care reușise să ne înstrăineze pentru o clipă simpatia Poloniei — cumințenia domoală a actualului nostru ministru de externe ne-a putut întoarce la raporturile vechi de altă dată, a fost o adevărată bucurie pentru toată România. Și această bucurie au simțit-o și mai mult acei care ca noi în Noembrie anul trecut la Varșovia am putut auzi din gura conducătorilor politicei externe a marelui nostru vecin și prieten câtă bucurie a trezit în poporul polonez această reîntâlnire pe acelaș drum între camarazi și frați și câtă comprehensiune există în Polonia pentru sufletul cel nou a nouei Românii în devenire.

Intr'o vreme în care, peste multe amărăciuni care s'au adunat, poporul nostru are nevoie de o clipă de mulțumire, ziua intrării pe pământul nostru a ministrului de externe al Poloniei este o mare zi de bucurie.

† Episcopul Ion Stroe la sfințirea bisericei dela minele Șorecani

EPISCOPUL ION STROE

A murit în chilia lui străjuind biserica încoronărei, episcopul Ion Stroe al armatei. A fost un arhiereu cucernic, modest, îndepărtat de frământările lumești, gata totdeauna să dea și niciodată să ia.

I-am văzut bucuria ce o avea la sfințirea unei bisericuțe ridicată ca mulțumire pentru o izbândă românească.

Vorbea frumos și cald despre țara care trebue să vie, despre viitorul tineretului harnic care îl încunjura, despre calitățile necunoscute și nepuse încă la încercare ale românului.

Binecuvântarea pe care ne-a dat-o atunci din tot sufletul ne este și astăzi sprijin în clipe de desnădejde și de îndoială.

Alături de toți acei [illegible] l-au cunoscut, ne rugăm și noi ca Domnul Dumnezeu să-l așeze pe vlădica Ion acolo unde Drepții se odihnesc.

MANOIL GRIGOREANU

Scrisoare d-lui N. Iorga

In ajunul unui proces de calomnie

de TOMA VLADESCU

Sunt, stimate Domnule Profesor, mai mulți ani mi se pare de când încercați să vă judecați cu mine, dar cu toate că, la rândul meu, am fost destul de zelos, satisfacția aceasta totuș n'ați putut s'o găsiți. M'am prezentat, în ce mă privește, cu destulă plictiseală la toate înfățișările, unde n'am avut de altfel norocul să vă pot zări și totuș, din pricina justiției care se știe că înaintează cu pas lent, procesul nu s'a judecat nici până azi.

Poate a fost mai bine așa. Poate, altfel, eu m'aș fi găsit acum într'un fund de pușcărie, poate, în felul ăsta, n'ar fi apărut nici *Buna Vestire* — îmi fac iluzii! — ceeace ar fi fost desigur păcat, fiindcă (împreună cu *Neamul Românesc*) sper că e singurul ziar de opinie pe care-l puteți citi.

Dar acum vine noul cod penal, cu toate capriciile lui și, dacă nu sunt greșit informat, mă tem că ați putut pierde chiar fără judecată drepturile pe care le-ați fi avut împotriva mea: atâta cruzime o resimt deopotrivă și eu.

De aceea fiindcă peste câteva zile vine din nou pe rol procesul d-voastră cu mine și fiindcă iar s'ar putea să nu se judece sau chiar să nu se *mai* judece, precum și pentru motive de alt ordin — pentru acestea mai ales — eu vreau să anticipez aici desbaterile acestui proces.

Așa dar ședința să fie deschisă de pe acum — și să trecem la fapte. Ce-am făcut eu? V'am «calomniat», spuneți d-voastră. Imi pare foarte rău! N'am vrut asta — sau, în orice caz, eu n'am înțeles *așa*.

«Calomnia» mea consistă într'adevăr în aceea că am continuat să apăr vehement, cu o îndârjire poate desagreabilă, anumite posiții, pe care d-voastră totuș aveți poate mica răspundere de a mă fi învățat cândva să le cred ideale. Am înjurat adică ziarul *Dimineața* și pe... colaboratorii lui, colaboratori chiar numai din greșală sau dintr'o regretabilă uitare.

DAR BINE — să fim drepți! — D-VOASTRA N'AȚI COMIS OARE NICIODATA ACELAȘ DELICT? Vedeți!...

Și atunci — să privim lucrurile din toate părțile — dacă eu am greșit chiar, dar făcând ceace, oarecum, d-voastră m'ați învățat acum vreo 25 de ani, dacă totuș aceasta e o greșală, apoi d-voastră acum s'ar fi cuvenit să mă apărați! Am văzut dimpotrivă cu surprindere că m'ați chemat la tribunal... Lucrul, să vă mărturisesc, nu mi s'a părut generos! Am citit undeva că Adrien Sixt și-a părăsit catedra, când Robert Greslou a greșit...

Dar, iară, să nu fiu rău înțeles! D-voastră ați făcut bine că n'ați părăsit catedra — chiar dacă eu am comis... «greșala» pe care vă fac totuș un elogiu spunându-vă că și d-voastră v'o datorez! Ați făcut bine că n'ați părăsit catedra — fiindcă dacă d-v. greșiți o zi sau două chiar (și — nu vreau să vă mint! — dar cred că greșiți) restul săptămânii se întâmplă totuș să fiți providențial... De aceasta m'am convins în ultimul timp. Și pentru asta vă scriu.

Dar atunci, dece v'am atacat? Dece, pe d-voastră? Doar profesori universitari cari scriu la *Dimineața*, mai cunosc destui. Fără anvergura d-voastră, desigur — dar îi știm că sunt... m'aș fi putut mulțumi să-i atac pe ei. Dar dece tocmai pe d-voastră — care, e sigur, că puteați constitui chiar pentru curagiul meu (aici nu *vreau să fiu modest*) o reală primejdie!

Și atunci, să vedem. Am făcut oare cu aceste atacuri vreun joc politic? Nu s'ar putea pretinde, fiindcă înjurându-vă pe d-voastră, dimpotrivă, am creat mai mult încurcături unui partid din care se cheamă că fac parte — acel partid presidat de un mare

(Continuare din pag. III-a)

Sextil Pușcariu și tineretul

Am citit cu emoție — și mărturisesc și cu surprindere — interviewul acordat de Profesor Sextil Pușcariu unui ziar clujan, și reprodus de ziarul nostru cu un introducător omagiu de pietate exprimat prin pana frumoasă a poetului Mircea Streinul.

De figura sfătoasă a acestui Nestor al universitarismului nostru sînt încă multe de spus, chiar și atît de curînd după sărbătorirea celor 60 de ani ai săi, la Cluj, mai acum o lună.

S'ar putea vorbi ore întregi despre omenia savantului acestuia, despre corectitudinea de gentleman pe care n'o lasă prăbușită sub cărți, și finețea de boer pe care n'o vrea vulgarizată cu pedantism; despre chintesența aceasta rară de modestie bucovineană, unită cu dîrzenia ardeleană și amîndouă îmbrăcate în occidentalismul superior la care aspiră Bucureștiul dar nu ajunge decît Rominul de rasă.

Dacă de atîtea frumuseți meșteșugite într'o aleasă personalitate nu mă mai pot mira, fiindcă Sextil Pușcariu e un bun al neamului tot atît de popular ca griul sau livezile noastre, mă voi mira totuși de interviewul în speță.

Și iată de ce: Sextil Pușcariu e savantul pur. De substanța aceia rară și exclusivă din care e turnat un alt ardelean mare — savantul absolut, Ovid Densușianu — dedicat cu migală monahală vocabulei de grai strămoșesc, autor al Dicționarului Academiei, creiator al unei școli întregi de filologi de cea mai serioasă calitate, în concepția veche a scolasticismului nostru dînsul trebuia să fie cel din urmă care să se îmbete de tineret.

Prizonier al amănuntului filologic, dînsul iată însă că îmbrățișează într'un tot magic concepția de neam; savant al sunetului și accentului pe penultimă, iată-l desfundîndu-și urechile și rafinîndu-și auzul pentru delicata simfonie care e atît de fragedul suflet al studentului de azi.

Ah, cîți elefanți surdo-muți, cu vată seculară în urechi și muște pe trombă, au călcat cu picioare ce se pretind stilpi de templu, în glastra aceasta cu călțunași a sufletului tînăr de azi.

Cîte acuzări idioate, ce calomnii, ce meschine sabotări, cîte odioase răstălmăciri și ce mai pușcării au fost tainul celor puțini care din primul moment, cu toate că mai în vîrstă, au descifrat portativul acesta sufletesc, de magice atingeri cu cerul al tineretului naționalist!

E privilegiul lui Sextil Pușcariu de a-și fi început cariera sa universitară descoperind pe Blaga, ca să și-o închee descoperind, ca cel dintîi bătrîn al zilelor grele din urmă — fiindcă de admirabilul, inegalabilul profesor Găvănescul nu mai vorbesc — un tineret ce înverzește la umbra căruntețel sale.

Dela Blaga la legionari... Intelegeți legătura? O face filologul acesta... strimt, o face Sextil Pușcariu, ca o trăsură de unire între spiritualismul celui mai înalt poet al nostru, și spiritualismul creștin al tineretului eroic.

Dacii lui Blaga, Dacii visați de poetul lui Zamolxe în baso-reliefuri de imagine eternă, sînt Dacii din Hunedoara lui Moța, întorcînd vizita lui Traian, în Spania lui, la Mahadahonda.

«TINERETUL ANTEBELIC — SPUNE PROFESORUL CLUJAN — CREDEA, CA LOGICA TREBUE SĂ ELIMINE MISTERUL, ȘI CĂ MATERIA ESTE FACTORUL DE CĂPETENIE AL FAPTELOR NOASTRE. TINERETUL DE AZI A SCUTURAT LANȚUL IN CARE MAȘINILE AU ROBIT PE CEL CE LE INVENTASE».

La fel, frumosule savant, ai rupt lanțul vocabulelor cărora te-ai închinat o vieață întreagă; vraja sunetelor pe care le-ai ascultat din ani de studenție austriacă n'a acoperit cîntarea din adînc a neamului; ai trimes sirenele de slovă la plimbare și-ai luat în brațe fata asta vînjoasă cu numele de țara ta.

Voevozii surprinși de tine prin șire de Neculce l-ai regăsit în tinerii de vitejie al lunelor verzi; îngăimelile lui Coresi și horbota de rugi a Codicelui Voronețean te-au menținut creștin și la lumina zilei...

Iar «Românii de 'tutindeni» cu care te-au legănat prefețele Cazaniilor, azi tu îi vezi în tinerii aceștia ce duc pe tot cuprinsul țărei, poate prima oară în istorie, mîndria de a fi Romîn.

...Bătrîne cărturar, tinere legionar al adevărului adevărat!

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

Masa de operații

[illegible]RIGUTA E FERICIT

A reușit! A jurat în sinagogă, a dat telegramă de supunere lui Dimitrof, a lăpat pe doctorul Lupu, a cheltuit cu nemiluita banii Telefoanelor, a furat ooțri, a sărit garduri și abia, abia a eșit cu biete 2000 de voturi. N'are afacei. Iși va vedea visul cu ochii.

Va reuși să capete delegația de șef al [illegible]turătorilor din Galben, funcție pe care a îndeplinit-o cu atâta glorie la Babeș în timpul războiului.

Numai să nu se simtă ofensați mătu[illegible]torii!

[illegible]URA PACATOSULUI...

«O țară poate pieri în două feluri...» — [illegible] d. Michel Ralea în oficiosul partidului lui Moișei Zipstein. Mai întâi cucerită de străini. In al doilea rând [illegible] se poate năruí prin incapacitatea conducătorilor eis.

Suntem siguri că scriind aceste rânduri d-sa nu s'a gândit nici la jidani, [illegible] mentorii și aliații tradiționali ai internațional-țărănismului, nici la d-nii MANIU, MADGEARU, CARDAN NAS, ARISTIDE BLANK ȘI ION MIHALACHE, cei mai prima conducători de nație românească. Să ia seama [illegible] imprudentul MICHEL, ca să nu se [illegible] ex-oficio printre [illegible].

BATRANETE, HAINE GRELE...

[illegible] e atacată literatura — și-a închinat d. RADULESCU-MORTU o scurtă cuvântare la un cerc masonic; — [illegible] va fi atacată și filosofia, care are [illegible] libertatea ei, ce nu trebue [illegible] atinsă.

Ciudate și întristătoare sunt efectele bătrâneței, chiar și la un om atât de ponderat ca d. RADULESCU, dacă d-sa însuri vine să afirme că filosofia poate fi tratată pe acelaș picior cu pornografia.

PROPAGANDA

Campania pentru alegerile comunale e în toi. D. Matak se plimbă pe străzile Capitalei într'un cărucior prevăzut cu două megafoane utilizate până azi pentru reclame de vax sau Schmoilpasta. Un duh necurat strigă din dubă: Votaț cu Matak. Eu, Matak, praf vă fac. Pâpalac!

Doctorașul fără voe

Insemnări depe front

Salamanca - Aranda - Soria
Predarea sabiei

de NICOLAI TOTU

A doua zi am plecat să vizităm orașul. Salamanca este unul dintre cele mai vechi orașe ale Spaniei. Are o Universitate care și-a serbat de curând 500 de ani de existență.

Pornim. Centrul orașului este o piață împrejmuită de case la fel, pe toate laturile. Trecem pe sub coloane și ieșim în oraș. Ca în aproape toate orașele Spaniei, străzile sunt înguste. Clădiri vechi, ale căror sculpturi în relief au fost tocite de ani. Cel mai impresionant monument este catedrala. Enormă ca mărime și de un mare gust artistic după părerea mea, care nu mă pricep prea mult în aceste lucruri. Pe când mergeam spre catedrală, trece un pluton de tineri, nu cred să fi fost unul mai mare de 15—16 ani, în pas de defilare, mândri, cu baioneta la armă. Merg să schimbe garda. Se vede că-și dau seama de importanța misiunii lor. Mișcarea lui Franco a trezit sentimentul național la întreg poporul. Așa cum merg, transfigurați și mândri, îmi fac impresia unei ape de primăvară care spală tot în cale, care va spăla și păcatele vechii Spanii. Alături merg cot la cot strânși cu înfrigurare, copilul nobilului și cel al muncitorului, înfrățiți în această sfântă luptă. Marele merit al generalului Franco este că a reușit să distrugă diferența de clasă și a făcut ca cei bogați să renunțe de bună voie la privilegiile lor în folosul celor săraci.

Cămașa verde îmbracă fără distincție orice legionar, numai calități să aibe.

Intrăm în catedrală. Imensă. coloane înalte de 40—50 de metri. multe altare cu figuri de sfinți sculptate de artiști renumiți. Ne-au atras atenția asupra unei statui a Fecioarei Maria, făcută din lemn acum 5 secole. Ne-au spus că pe fața acestei Maici a Domnului, artistul a reușit să concentreze toată suferința, că nicăeri în lume nu se găsește un chip mai îndurerat și mai pur. Ne reculegem, ne simțim mici și strimți în fața frumuseții și a splendorii. Spaniolii au făcut grandios tot ce au construit, să dureze peste veacuri.

Nu pot să descriu amănunțit tot ce am văzut, n'am rămas decât cu imaginile ce ne-au impresionat în starea sufletească de atunci. Doar am venit din țara noastră nu într'o călătorie de studii sau de plăcere. Peste câteva zile porniam în foc. Ziceam că mergem să vizităm, dar în suflet fiecare căutam să ne mai închinăm odată Celui din cer.

Catedrala din Salamanca se compune din 3 părți deosebite: prima este vechiul templu roman, a doua e catedrala creștină înainte de marea schismă. Se văd icoane bizantine. Și, în fine, a treia este cea catolică. Le-au păstrat pe toate în stare foarte bună, nu ca la noi, unde din piatra din Cetatea Neamțului s'a permis să se ia pentru a clădi casele jidanilor din Târgul Neamț. Ei au păstrat cu grijă toate monumentele lor istorice și religioase, care le aduceau, la izbucnirea războiului actual, un venit enorm. Spania este cunoscută ca țară de turism. Șoselele asfaltate permiteau vizitarea celui mai îndepărtat colțișor din țară. Străinii aducând cu ei belșugul. La noi străinii vin numai să ia, nu să și dea.

Vizităm apoi Universitatea, arhaică, splendidă. Scaune și bănci de sute de ani, păstrate cu sfințenie. Depe urma revoluției a avut și ea de suferit. Acum se repară. Cel dintâi ordin pe care l'a dat generalul Franco, era să se refacă monumentele istorice și religioase.

(Continuare din pag. III-a)

Constatările unui „obscurantist"

Oamenii de duh din această țară, au iarăș de ce să râdă: bursucii hidoși ai scrisului scârnav, viermii orbi și grași ai unei civilizații putregăite, cavalerii lașității și marii maeștri ai sofismului obraznic, adunați într'un fel de conclav de iude, ca muștele pe un cadavru, au hotărât într'o duioasă unanimitate, ca să ne aplice epitetul de «obscuranțiști».

Acceptăm porecla cu indiferență, pentru că socotim c'ar fi mai prejos de demnitatea noastră să cinstim cu un răspuns pe aceste animale domestice ale Kahalului. Aprecierile lor, pornite dintr'un fond sufletesc păcătos și necurat, nu pot atinge pe aceia cari muncesc și suferă pentru înălțarea morală și regenerarea spirituală a neamului lor.

Nu sunt totuși lipsite de interes anumite constatări triste, în legătură cu afirmațiile obraznice ale acestor cretini incurabili:

Faptul că aceste insulte ni se adresează în mod public, constitue cea mai plastică dovadă că șacalii literaturii, împreună cu toți aceia cari îi sprijină și-i stimulează la obrăznicie și sfidare, se simt superiori leilor «obscurantismului». Și anume, superiori prin îndrăzneală și solidaritate; superiori prin maniera lor unitară de a simți, de a cugeta și de a lucra»; superiori mai ales, prin perseverența lor diabolică, prin înverșunarea lor irațională, provocătoare, de parazíți, în opera lor imundă de pângărire, de calomnie, de sacrilegiu și distrucție.

Cei ce au ochi și știu să vadă cu ei, au observat de sigur că în urma luptei de anul trecut, din care au ieșit atât de jumuliți, ovreii și masonii n'au înțeles de loc să se dea bătuți. Ci au reacționat cu o și mai feroce îndârjire împotriva Românismului resuscitat: Au reușit, prin manevre lașe, prin influențe perfide, subterane, să determine un plus de măsuri restrictive, sugrumătoare, împotriva ori cărei posibilități de exprimare a cugetului românesc și creștin. Apoi sprijiniți cu febrilitate de către bancherii și regisorii lor oculți, au organizat un adevărat războí al cantității împotriva calității: au diminuat prețul ziarelor lor infame, au sporit numărul paginelor, și-au desvoltat reclamele insidioase până la obsesie. Și s'au unit cu toții spre a ni se urca cu toată greutatea lor de pachiderme, pe pieptul nostru anemiat.

Iar noi n'am putut răspunde cu nimic, nici măcar cu o intenție, acestei contra-ofensive scelerate. Am fi putut să realizăm cel puțin o unitate de atitudine românească în fața puhoiului.

Dar n'am făcu'o. Și am păcătuit grav în fața cauzei sacre pe care o slujim cu atâta desarmantă stângăcie.

Nicolae Bogdan

Cultură, Oameni, Fapte

O moarte fără importanţă

Imi place şi mie viteza. Am nostalgia înălţimilor cutreerate de-un Caproni sau de-un Messerschmidt cu supleţă de cocor. Mă pasionează până şi modestele Forduri din Cernăuţi, cari — când urcă o biată pantă — rivalizează în zgomot cu monstruoasele rotative ale Bucureştilor. Locomotivele, elegante în negrul lor de noapte fără lună, îmi cântă melodia tuturor depărtărilor. Viteza inspiră şi reconfortează.

Automobilul, acest admirabil vehicul e transcripţia tehnică a unei simfonii. Când motorul trepidează în ritmul de allegro vivace al unei curse de 100 km. pe oră, ai beţia sănătoasă a munţilor de brad. Dar, când suta de kilometri pe oră se desfăşoară ca un ghem drăcesc pe calea Victoriei sau pe-a Griviţei — atunci automobilismul nu mai e plăcere sau sport, ci una din cele mai ordinare crime.

Ieri — ce soare frumos era ieri dimineaţă! — un câine oarecare se plimba pe bulevardul Elisabeta. Poate că se bucura şi el de primăvara asta cu transparenţe renoirieşe. Serios, au şi câinii drept la viaţă! In definitiv, aerul, pământul şi soarele nu aparţin numai oamenilor.. La un moment dat, câinelui — nu prea părea nobil, însă avea multă bunătate în ochi — i-a venit proasta inspiraţie să treacă pe celalt trotoar. Se pare că,l interesau bunătăţile dela „Consumul francez" de vis-à-vis.. Curiozitatea asta i-a fost fatală. O limuzină a ţâşnit ca o săgeată din strada Brezoianu şi, până ai clipi din ochi, l'a şi călcat pe câine. Deh! Javra era inculită şi nu prea cunoştea regulamentul circulaţiei.. Rezultatul a fost că bietul câine s'a ridicat, urlând şi cu coloana vertebrală frântă, ca să se târâie spre Cişmigiu, unde desigur că a murit în linişte, între flori, cu gândul la cine ştie ce mai dan al copilăriei sale de dulău al mahalalelor.

— Limuzina — l-am văzut, în ea, la volan, răsturnat peste perne, pe un hebreu rotofeiu ca un dovleac şi-o israelită cu un nas, pe care dacă l-ar fi vrut Cleopatra desigur că nu i s'ar fi întâmplat nici o nenorocire lui Antoniu — şi-a continuat drumul cu aceeaşi viteză. Hector, Azorel sau Cuţulache — cum l'o fi chemat — nu prezenta nici o importanţă. Un câine mai mult sau mai puţin pe lume nu contează. Şi povestea noastră poate să pară foarte insipidă. Numai că hebreul dela volan, care trece astăzi râgâind de chef şi nesomn peste-o javră oarecare, o să treacă mâine şi peste un om. La urma-urmei, argumentul e acelaş: dacă în Spania mor mii de oameni pe zi, ce contează fetiţa, care a fost călcată Sâmbătă în calea Victoriei şi care-a murit pe asfaltul neted ca o oglindă?

La Naiba! Ghiţă Popescu sau Catrina Ionescu să fie mai atenţi.. Domnul Bercu Şmilovici — adhocizat în Bob pentru uzul idioţilor de creştini — n'are timp. Il aşteaptă afacerile sau metresa, pe când Ghiţă sau Catrina ce altă treabă au decât să plesnească sub pneuri, cu creerii împroşcaţi pe asfalt?

N'am eu dreptate?

Mircea Streinul

CUIBURI DE LUMINA

«Danton»

E ciudat că teatrul tipărit nu prea are priză asupra cititorului. Deşi nu cred să fie multe cărţi mai reconfortante esteticeşte ca «Hamlet», «Regele Lear», «Faust» sau «Tartuffe», publicul trece cu un suveran dispreţ pe lângă cărţile scenice.

Rarul cititor de artă caută, totuşi, teatrul tipărit. Mai ales astăzi, când se reprezintă atâtea inepţii de bulevard, cartea de teatru ar trebui să preocupe mai mult editurile noastre.

«Danton», de Camil Petrescu, de pildă, pe care teatrul depe cheiu nu ştiu dece nu vrea s'o joace, deşi pentru d. Storin fusese scris rolul titular, e o dată însemnată cu roş în calendarul literaturii româneşti. Ne gândim la «Fundaţiile Regale». O bibliotecă de teatru, ieftină, de maximum 15 lei exemplarul, portativă, care să retipărească «Act veneţian» şi «Mioara», de Camil Petrescu, «Făt Frumos» şi «Păcală» (ultima era începutul unei trilogii, care nu ştiu dece n'a mai fost terminată) de Horia Furtună, «Clopotul scufundat», de G. Hauptmann, în traducerea lui Constantin Beraru şi altele, ar fi binevenită. S'au reprezentat la Teatrul Naţional atâtea piese de mare valoare literară, pe cari provincia nu le poate cunoaşte decât când sunt tipărite, imprimarea lor ar fi un frumos câştig pentru literatura românească.

«Arc»

revista camaradului Pavel Nedelcu publică: «Betelgeuse», de E. Ar. Zaharia, «Primăvară», de Vasile Dorneanu, «Bilet tatii», de Virgil Carianopol, un fragment dintr'un roman al regretatului N. Cantonieru, recenzii etc. Insă nu ştim ce caută Ştefan Baciu, Vlaicu Bârna şi Octav Şuluţiu între colaboratori. Publicaţia prietenului Pavel Nedelcu şi-a propus să refacă vechea formaţie a revistei «18», care întrunise pe vremuri atâta literatură bună.

«Glasul stămoşesc»

al d-lui Ion Banea, din care am decupat zilele trecute revelatoarele date şi concluzii ale d-lui prof. univ. Dan Rădulescu, aduce colaborarea d-lor I. Covrig-Nonea, Dr. Horaţiu Comaniciu, Ion Mara, V. Copilu-Cheatră şi multe informaţii. D. Dr. Ion Banea scrie despre «Indemnurile plecării în Spania», un fragment de conferinţă rostită la Carei-Mari.

«Liceul»

e o revistă tinerească. O semnează d-nii Radu Gyr (despre „Criza poeziei"), N. N. Creţu şi George Dumitrescu — şi elevii Şt. Ştefănescu, Şt. Mărculescu, C. Savidis, D. Drăguşel, Chiril Baicov, Giuseppe Tinelli, Eugen Verzea şi C. M. Bildărescu.

«Libertatea»

părintelui Ioan Moţa continuă să publice din răvaşele lui Ion I. Moţa. Sunt pagini vibrante, o adevărată hrană sufletească pentru toţi Românii. Multe lucruri mari se găsesc în această atât de VIE publicaţie, care e un alean pentru inima noastră.

Filă de poveste

Era odată demult de tot într'o ţară departe, un împărat bun ca o rugăciune, blajin ca un miel şi bătrân. Şi spune povestea că avea împăratul acesta o grădină frumoasă şi plină de pomi, în florile cărora se scălda soarele şi rodul îşi legăna toamnele bogate. Şi din toţi pomii gustase gusta împăratul afară de unul. Căci păsări nepoftite veneau noaptea şi duceau merele.

A pus împăratul păzitor dar degeaba. S'a gândit apoi să-şi trimită copilul cel mai mare. Dar acesta pe la miezul nopţii adormi pe perinile moi, şi păsările au dus merele. Asişderea a păţit şi cel mijlociu. Şi împăratul era din ce în ce mai trist.

Intr'un târziu se prezentă în faţa tatălui său şi cel mai mic că uitasem să vă spui dela început că împăratul avea trei copii. Cu fruntea sus el ceru să fie lăsat a face o noapte de pază. Rugăciunea lui fierbinte a fost ascultată. Astfel plecă voinicul spre seară în grădină. Işi făcu un pat de spini şi-apoi aşteptă. Pela miezul nopţii simţi un vânt uşor, şi somnul îl cuprinse. Capu-i căzu dar spinii îl sângerară. Se trezi flăcăul şi întinse săgeata. Se mai spune apoi că în aceia şi la curtea împăratului a fost ospăţ mare.

Nu ştiu dacă povestea aceasta am cetit-o undeva, ori am auzit-o din buzele unui profet. Dar eu ţi-am povestit-o Ioane pentrucă nicăeri nu stau mai frumos poveştile, ca în sufletul tău, mai mare decât o împărăţie. Pentrucă tu te-ai născut odată cu poveştile, pentrucă tu trăeşti din poveşti, şi ţi-am mai spus-o pentrucă tu alături de mine ştiu că mai crezi într'o poveste. Mai cu seamă că noi ştim că poveştile sunt pline de învăţături.

A sosit vremea când te cheamă grădina Ioane ascultă bine. Grădinile toate au aceiaşi poveste. Fiecare trebue îngrijită, curăţită şi păzită. Adună-ţi din cele colţuri de pod, depe cele poliţe toate sculele şi din cele colţuri de inimă toate nădejdile. Auzi te cheamă grădina, toţi pomii te aşteaptă în rugăciune de primăvară. Aruncă căciula pe vatră. Eşi în grădină. Fă o cruce mare. Şi-apoi sărută-i pe rând pentru copilul tău de prin streini.

Deschide cleştele, taie uscăturile, sapă pământul afund la rădăcină, fă cuib pentru ploile cerului, şi 'caldă mugurul zilei de mâine.

Fă-le toate întru legea Domnului şi pentru pomenirea omului. Aşa cer pomii. Ascultă-le rugăciunea, şi duhurile rele nu vor putea locui între ei.

Şi-apoi puneţi feciorii, mândrii feciori ai tăi la pază. Aşterne paturile lor din spinii nevoilor tale afară în grădină. Dă-le în mână coasa şi securea.

Vor învăţa să se roage, să crească, să muncească cu pomii, şi ospăţul mare va fi a tuturor.

Uite să nu fiu lăsat pe afară trimit şi eu obolul meu. E tot ce-am putut culege din drumul pribegiilor fără popas. Din povestea împăratului flămând şi strein în ţara lui.

Primeşte-mi darul.

Cred că e ultimul buchet de spini. Nu te uita că sunt roşii. Mi-au sângerat puţin inima. Dar nu e nimic. Iezi-l sub cap la patul de pază.

Şi fă-mi un mic loc şi mie la Praznicul Mare.

George Todoran

Scriitori, societăţi şi olteni

Scriitorii olteni, — poeţi şi prozatori —, oameni politici sau simple vedete, au hotărît şi au închegat pe baza unor statute, o societate a scriitorilor pământului Olteniei.

Cetăţeanul, teribilul cetăţean, ne-ar răspunde: Ei şi?

Desigur societatea asta a scriitorilor olteni este un gând frumos. O realizare, însă, pentru care avem suficiente rezerve.

Şi iată de ce: Intâi: Oltenia de peste 15 ani nu numai că n'a avut nici o activitate culturală, dar a pierdut în întregime şi elementele de autoritate care ar fi putut-o axa. A pierdut, — ca atare — şi momentul. Iar acum când se arăta o contrarie orientare şi aplicare, se constitue ca o republică societatea scriitorilor olteni. Noi ştim, iniţiativa este pornită din nebunia asta sfântă a elanului tineresc.

Dar nu este suficient.

Al doilea punct pentru care formulăm o nouă rezervă este faptul că au dat buzna între pereţii societăţii o droaie de tineri de al căror nume ne-am informat pentru prima dată în actul de fondaţie.

Domnilor scriitori, nu vă mai jucaţi. Este păcat.

Şi aşa autoritatea o aveţi pierdută din pricina câtorva căţei de care ne-am ocupat aci.

Pe tineri — vorbesc de ăştia prea tineri — nu-i momiţi cu titluri. Lăsaţi-i pe drumul lor gloduros, greu, dar frumos al luptei.

Lăsaţi-i să moară pe câmp. De ce le aprindeţi lumânările de acum prin biblioteci?

Lăsaţi-i în pace. Ei au o mare răspundere. O mare chemare. Aşa că daţi cu minorii afară din societatea scriitorilor olteni.

Ii aşteaptă camarazii lor în tranşee.

Gabriel Bălănescu

„Oglindire 'n scuturi"

Amurg împăunat cu aurite steme
prin burguri medievale lunecă tăcut;
legendele pornesc prin câmpuri să blesteme
herzogii cu armele brumate 'n scut.

Se 'noadă în adâncuri mari de basme
pridvoare cu 'nserări şi călăreţi pribegi;
iubirile cum înălbesc fantasme
şi prăbuşirile cum se întorc la regi..

Bunicul Grimm aduce 'n fiecare seară
prietenilor săi năframe cu poveşti,
şi hornul, tinda, cu balauri se presară,
ce-aşteaptă numai ceasul şi spada să-i lovească.

Inebunesc furtunile pe Rhin, spre munţi.

Limanul unui schit pios ascunde-va
copiilor toţi cavalerii blânzi, cărunţi,
cari au plecat cu-o cruciadă 'n goană,
în cât şi-acuma, poate, se luptă undeva, crunţi.

(GEORGE DRUMUR)

1937 ZIDIRE NOUĂ

Rostul culturii noastre artistice

CEIACE SE AFIRMA IN GENERE despre înfăţişarea lumii ce se naşte nu depăşeşte des un anumit diletantism de modă al filosofiei culturii, plictisitor prin repetarea insistentă a câtorva noţiuni cu circulaţie mare în eseistica actuală. Din neliniştele, sau disperările, afişate aci nu se poate desprinde şi nici făuri lumea nouă. Icoana ei va putea fi explicată abia târziu, când se va porni dela complexul de fapte ce fixează obiectiv desfăşurarea unei epoci de stil sub unitatea unei idei. Azi nu suntem în stare decât fragmentar să ne imaginăm o lume nouă, în măsura în care este posibilă prevederea. In jurul nostru, odată cu destrămarea formelor vechi, elementele noi se ivesc teptat. Izolate însă în începutul lor firav şi fără putere de sinteză sub autoritatea încă valabilă a valorilor lumii romantice. Un fapt, al marei schimbări ce se apropie, este afirmarea pe planul creaţiunii artistice a elementului folcloric, în acea autentică şi aspră primitivitate a motivelor şi a prelucrării lor, cu totul altfel decum apăruseră în atmosfera încărcată de pathos a romanticilor, sau în jocul de umbră şi lumină al impresionismului.

ALT FAPT CARACTERISTIC este o dorinţă sinceră, izvorâtă din adâncul cel mai curat al sufletului omenesc, de a trăi intens valorile religioase şi de a le plasa din nou în centrul preocupărilor vieţii artistice; ceiace Nae Ionescu socoteşte că este de datoria teologiei, cerându-i o fundamentală schimbare de atitudine ştiinţifică. Şi s'ar putea găsi şi alte semne de netăgăduit în lăuntrul vieţii de azi, dar elementelor acestora le lipseşte încă şi ar fi prematură poate şi superficială dacă ar veni curând, ideia unitară a unui stil nou, sinteza creatoare a evului, aşa cum se iveşte în pragul veacului XIII, în ţinuturile de nord ale Franţei — Ile de France, Picardie, Champagne —, ideia gotică, crescută, în îndreptarea ei tragică spre cer, din puterile lăuntrice ale evului mediu. Sinteza aceasta a însemnat îndelungată stăpânire a tuturor forţelor creatoare. Hegemonia stilului gotic s'a realizat până şi în arta aşa de abstractă a muzicii, în sonoritatea goală şi dură, subţire prin neglijarea efectului sunetelor grave, a unui Perotinus de pildă. Străbate toate ţările Europei — Anglia, Spania, Germania, Italia, Scandinavia — şi se poate urmări târziu până şi în arhitectura sveltă a bisericilor lui Ştefan cel Mare, ca să rămână principiu etern valabil al omului european şi al artei lui.

CATRE O ASTFEL DE IMPLINIRE a unei idei de stil tind şi vremurile de azi. Valorile elementare şi teatrul desfăşurării lor sunt însă altele. In răsăritul Europei, pământul cu cea mai autentică artă populară, spiritualitatea legionară se conturează din reacţiunea ivită spontan împotriva tendinţelor de înăbuşire a elementelor fundamentale de viaţă, de stil, de pervertire din germene a concepţiei noastre originale despre lume. Lupta legionară primeşte aspectul unei adânci reacţiuni spirituale, care ridică naţiunea într'o sforţare disperată de apărare. Faptul că filosofi de seamă şi mulţi artişti se găsesc în liniile legionare de bătaie, dovedesc lămurit sensul spiritual al mişcării, care depăşeşte ideia de partid politic şi cimentează în această parte a lumii alte valori prin crearea unui om nou. Se poate întâmpla ca noi să formăm punctul de plecare al spiritualităţii evului viitor. Să avem norocul să sintetizăm valori universale noi, stăpânind cu ele sufletul lumii. De această misiune, de acest imperialism cultural, trebuie să vorbim tare, ca să fim auziţi. Dar pe de altă parte mai trebue să dublăm reacţiunea noastră prin o conştientă acţiune de formare a culturii, prefuind mai întâi de toate arta. Va fi necesar să recunoaştem că este nevoe de îndelungată străduinţă pentru a-ţi crea o sensibilitate artistică, estetică.

NU ORICINE, ORICAND ŞI ORI CUM, poate să judece arta. Se mai poate întâmpla însă, cum s'a întâmplat de atâtea ori, ca tocmai oamenii dela cari se aşteaptă cea mai mare înţelegere să judece fals, cu măsuri vechi, oameni şi realizări noui. Fenomenul acesta este frecvent în timpurile noastre. Nu este străin nici marilor epoci ale istoriei. Aproape toţi oamenii de genin s'au lovit de neînţelegerea personajilor cu activitate critică. Pentrucă omul nou şi mare depăşeşte totdeauna teoriile despre artă anchilozate în capetele oamenilor cu autoritate publică, cari mai înainte de toate nu sunt artişti, nu au contact sincer cu arta.

DAR MARILOR NEINŢELEGERI li se opune regulat un nou bun simţ latent în colectivitate şi face să învingă spiritul nou. Este acelaşi motiv pentru care o mişcare tânără găseşte simpatia şi aprobarea mulţimilor. Iese la iveală o logică ascunsă şi dreaptă, deoarece bazată pe realităţi, care se leagă de firul destinului istoric. In artă acest bun simţ, această putere de intuiţie, este însă rezultatul unei îndelungate îndeletniciri artistice. D'aceia trebue să aprindem din timp lumini pentru arta adevărată. In sufletul fiecăruia din noi să se înceapă cultul artei, având conştiinţa că numai astfel clădim catedrala mare şi înaltă a culturii româneşti.

LIVIU RUSU

Concertul Casela-Bonucci

IAŞI 19. — Săptămâna trecută a avut loc la Teatrul Naţional concertul Casela-Bonuci.

Concertul a fost organizat de Institutul de cultură Italiană din Iaşi de sub conducerea d-lui profesor Lamberteghi.

Concertiştii au obţinut un strălucit succes, fiind chemaţi de vreo şase ori la rampă pentru execuţii noui. Credem că aceşti artişti, ne vor mai vizita, dându-ne lor o seară de adevărată artă.

Gânduri, probleme şi soluţii: pentru mâine

Către culmile veacului

de PETRE ST. CREŞTINU

Intoind istoric frământata viaţă a omenirii, se verifică evoluţionismul hegelian, cu ale lui teză, antiteză şi sinteză.

Se pare că fiecare mare etapă de progres a omenirii trece succesiv pe trei culmi: *una* care reprezintă o stare anume de *fapt*, mult prelungită şi deobiceiu degenerată prin exagerare; *alta*, reacţiunea firească a masselor cari pornesc împotrivă, şi ea repede exagerată; *ceealaltă*, sinteza cuminte şi luminoasă a principiilor adevărate şi valabile pentru *epoca istorică respectivă*. Dacă această sinteză, care este singurul adevăr, şi el relativ istoriceşte, pentru acea perioadă de timp, este lăsată pradă libertăţilor individuale, omul o diformează curând prin erupere nestânjenită a ceiace este rău în el. Dacă dimpotrivă această sinteză istorică ce apare după îndelungate experienţe şi sacrificii, este continuu *orientată*, deci dacă omenirea este *condusă* (pentrucă conducerea este principiul esenţial şi just al omenirii, nu iluziile egalitarismului democratic), sinteza acela poate fi păstrată, poate fi menţinută îndelungată vreme pe o linie de *progres continuu*: *prin conducere, o sinteză istorică poate evolua*, scutind omenirea de svârcolirile repetate ale experienţelor antipodice provocate de liberalism.

Ca despărţiri temporale, calendaristice, fără sens istoric, viaţa lumii pulsează la răstimpuri de secole. Câteodată mai des. Dar de regulă, marile ei prefaceri înnoitoare succedează istoria în tacturi multiseculare. Culmile succesive ale evoluţiei sunt rare.

Din acest punct de vedere, veacul al XVIII-lea a avut două culmi: a) *medievalismul*, cu tot ce se leagă de el ca desarticulare, ca anarhie de nedreptăţi şi împilare; b) *liberalismul utopic* al entuziasmului dela 1789. *Dar veacul al XVIII-lea nu a avut o sinteză* care să puncteze fiscul istoric.

Secolul al XIX-lea a avut şi el, la fel, două culmi: a) *capitalismul*, ca degenerare a liberalismului prelungit cu elemente anormale din veacul precedent; b) *comunismul*, reacţiunea, mai întâiu teoretică, doctrinară, dar devenită apoi curent social tot veacul al XIX-lea şi fenomen social în al XX-lea. In sine, n'ci *veacul al XIX-lea nu a izbutit să dea o sinteză*. Şi capitalismul şi comunismul au încercat să se proclame sinteze de valoare colectivă şi istorică, dar ele nu reprezintă astăzi decât degenerări unilaterale.

Cele două culmi s'au prelungit, ca probleme în secolul al XX-lea. Dar spre deosebire de altă dată, *în loc să se succeadă, ele coexistă* şi antagonismul între ele se sapă tot mai adânc, cu toate că în unele privinţe capitalismul şi comunismul coincid perfect, de exemplu: în materialismul lor excesiv.

Şi totuşi în măsura în care cele două culmi ale veacului trecut se înfig în cerul unei perioade istorice pe care o închid şi o pecetluesc, în aceeaşi măsură apare şi creşte sinteza *veacului al XX-lea*. Sinteză cu atât mai majestoasă, mai impresionantă şi *mai semnificativă istoriceşte, cu cât apare după mai bine de două sute de ani de sbateri şi de căutări ale omenirii*.

DEABIA ACUM URCAM SPRE INALŢIMILE VEACULUI AL XX-LEA

Intre liberalism (cu toate iluziile lui) şi între comunism (cu toate negaţiile lui) se conturează astăzi tot mai desluşit o nouă spiritualitate care îşi caută concretizarea în noui forme şi structurări sociale. Această nouă spiritualitate care se afirmă şi progresează *prin tineret*, este o supremă sinteză a principiilor de viaţă socială: *solidaritatea*, — prin naţionalism şi organizare funcţională; *spiritualitatea*, — prin preeminenţa valorilor ideale; *morala*, — prin etica creştină.

Aceste principii se vor plasticiza treptat printr'o reformă adâncă a vieţii sociale. CORPORATISMUL s'a afirmat clar ca un vast sistem de concretizare al noulor principii.

Urcăm către creştetul semeţ şi pur al veacului al XX-lea. Străbătând o cale scurtă *de eroism*, se va ajunge curând în atmosfera curată a unei *noui spiritualităţi*.

Legionarismul mână voiniceşte spre plămădirea unui om nou. Când vom fi ajuns a realiza în viaţa practică o altă alcătuire socială, altfel de raporturi colective, —când deci se va fi înfăptuit o *concretizare corporativă* care să păstreze pe omul nou (atât cât poate fi înfăptuit ca limită compatibilă istoriceşte cu sec. XX) şi *să-l conducă* evolutiv către noui trepte de devenire, vom fi atins culmile veacului nostru şi vom cresta un semn adânc pe răbojul nemărginit al istoriei.

CALENDAR

MARTI ...

ORTODOX: ...
CATOLIC: ...
SOAREL(E): ...
Moare ... Bariţiu (1893).

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA ...
TEATRUL NAŢIONAL ... d-na Bender ...
TEATRUL REGINA ... sania.
TEATRUL COMOEDIA ... mâiţă.
TEATRUL VESEL ...
TEATRUL ALHAMBRA ... bra 1937.
TEATRUL MODERN ...
TEATRUL LIC(EU) ... cel pierdut.
TEATRUL MAJESTIC ...
TEATRUL EFORIE ...

CINEMATOGRAFE

ARO: Stjenka Razin ... cilor), jurnal ...
ROXY: Flacăra ... jurnal.
CARLTON: Ea ...
FEMINA: Călătoria ... tare comedie ...
ARPA: Amprente ... completare.
FORUM: Voi fi ... nilor.
DOAMNEI: (Mass...) Bounty şi Jurnal ...
OMNIA: Voiu fi ... glea.
CAPITOL: Flacăra ... completare.
TRIANON: Extaz ... şi Jurnal Paramount.
SCALA: Născută ... Paramount.
REGAL: Femei ... Paramount.
SAVOY: Iubire ... nal Paramount.
SELECT: Nu vă ...
VOX: Charlie Chan ... loff (Masca Diavolului) ... pletare.
PALAS BULEVARD: ... gloanţe, jurnal ...
CORSO: Panică ... completare.
FRANKLIN: Marşul ... în stradă cu Dan ...
MARNA: Vinovatul ... fonia Jazzului ... Titi Mihăilescu.
MARCONI: Nu mi-e ... din Salem şi Trp ...
RAHOVA: Mica ... nătorul Alb.
AIDA (Rahovei 151) ... singurătatea şi Escadr...
PAX: Soţie şi Amantă ... temată.
PARIS (Rahovei 115 ...) ... 41 şi Tu eşti norocul ...
COTROCENI: Ramo(na) ... tate.
LIZEANU: Tumultul ... gal.
ORFEU: Gelozie şi ...
CITTY: Grădina lui ... nezeae.
CENTRAL: Antonio ... Turul ciclist al Rom...
LOLICA: Golgotha ... piticilor.
BARCELONA: Viaţa boemă ... şi Invierea Domnului ... Prăpastia morţii ...
AMERICAN: Adolescenţa ... fericirii.
ATENEUL TEI: Rom... Fantoma din Expr(es) ...

Abece...

A ducem în fiecare ... tru în faţa judecăţii ... lor. In fiecare ... am mers aşa, şi ... mergem de aci înainte ...

B iruim pentru ... nem neclintiţi ... De multe ori, ... calitatea noastră ... învinsă.

C um să ne îndoim ... şi cum să cădem ... nor vorbe când ... lor cari le au de ... noastră rămâne ... Am arătat-o. Şi ...

D acă biruim, ... tem tari în ... pentrucă adevărul ...

E o primăvară ... binevesteşte ... de mâne, când ... fi necesare pentru ... rul.

P e cel ce ... uitării, din care ... de salvare, îl va ...

VIAȚA POLITICĂ

Scrisoare d-lui Iorga

(Continuare din pagina I-a)

...e incapabil să nu vă in... pe care deopotrivă îl ...eace sunt sigur că este ... din frumusețile vieței ...).

...poate, atunci, vreo ran...sonală? M'ați nemulțu... ...imi veți fi refusat vreo... ...?.. Nu! Știți bine că ... prins niciodată la ușa ..., nici inainte, nici când ... la guvern și nici după... O singură dată, când, ...ă cu alți colegi — și, ... Radu Dragnea — aș fi ... vă intreb, in conștiință ...deați aprobarea d-voa... ...ei măsuri injuste prin ... Argetoianu sugrumase ...nde scriam. Atunci n'ați ...mi spuneți. Pricep astăzi ...ar fi fost ușor... Am pri... ...nai ales târziu, dintr'o ...sinceră mărturisire a ...ră care făcea bilanțul u...ernări.

...afară de cazul acesta — ... s'a pus pentru mine de... ...roblemă de conștiință — ...olinl să vă amintesc că ...m cerut niciodată nimic ...mândria să vă spun că ...ă nu voiu fi capabil s'o ...

...tfel, dacă «cură» n'a fost ...deă veți vedea că nu a... sentimentul meu față de ...ră — dacă n'a putut fi ...e politic și dacă interes ...al a fost cu atât mai pu... ...tunci dece v'am atacat, ...ocmai pe d-voastră când, ... un polemist sau un pam... ...se găsesc, slavă Domnu... ...estui clienți intr'o țară ca ...tră...

...e? Iată intrebarea pe care ...ericit să v'o puneți înainte ... merge la tribunal... ... să vă facilitez eu răspun...

...stau acum subt priviri trei ...le de mai paste proporții: ...din ele, in revistele parisie... ...care colaboram când ma ... la studiile mele din stră... ... unul in revista Gândi... ... care poate îl cunoașteți. ... răsfoit aceste lucruri, știe ... care au fost la început sen... ...tele mele pentru d-voastră: ... pe care le-au avut cel pu... ...3 generații de tineri Români ... v'au adorat...

...r prin aceste prime mărturi... ...ale mele, fervente, așa cum ...pați, veți putea pricepe și de ...am atacat cu atâta cruzime. ... bun psiholog francez ex... ... cele mai grele lovituri — ... cele mai mari iubiri: les a... ...ts — zice el — mêlent à leurs ...ses les morsures et les coups. ... fel minunat de a spune că ...e iubirile sunt la fel.

...ât e de adevărat! Numai ast... ...e înțelege dece un Maurice ...res l-a lovit atâta de dur pe ...est Renan: dece, la rândul lui, ...res el insuș, n'a fost și nu este ... crud lovit decât de aceia cari l-au iubit mai mult.

...ă atunci, d-le profesor, să nu ...mirați. Singur v'ați făcut-o! ...olenta atacurilor care v'au du... ..., IN MOMENTE CARE MI ...AU PARUT ȘI AU FOST GRA... ...DECEPTII, și când noi inspi... ...n'am suferit mai puțin — n'a... ...intr'adevăr altă măsură de... ...t in sinceritatea, in violența ...torilor pe care le-ați suscitat.

...Aș mai adăuga încă, stimate ...e profesor că nu vă cer, că nu am dece să vă cer iertare... Sunt convins chiar că am făcut foarte bine când v'am atacat! Câțiva prieteni imi fac intr'adevăr onoarea să creadă că după articolele mele, de care va trebui să răspund in fața justiției, ziarele infame au pierdut în sfârșit definitiv colaborarea și numele d-voastră.

Ei, atunci — vedeți! — o lună, un an, doi ani de pușcărie, sunt încă prea puțini desigur pentru serviciul mare pe care l-am făcut!

Și atunci să mai cer iertare? Pentru că am servit? Pentru că V'AM servit? Cum ar fi cu putință! Mi s'ar părea aici o ironie cu care nu-mi mai permit să vă insult... Dar e mai mult: dacă eu nu vă cer iertare — e totuși departe de mine orice orgoliu. Firește eu nu sunt nici scriitorul acela care după ce a semnat un rând, tremură, el mai întâi, de frica lui. Imi place mai bine să cred că tremură alții...

Dar cu d-voastră povestea se schimbă. Dacă sunt convins că nu ați avea ce să-mi iertați, e din credința fermă că a fi sincer e o virtute rară — și eu sincer am fost cu d-voastră deopotrivă când v'am lăudat ca și în articolele în care v'am înjurat cumplit și pentru care m'ați dat în judecată.

Dar pentru sinceritate, nu se cere iertare — ci înțelegere numai. E o linie pe care mi-o voiu păstra cu toate riscurile ei — după cum vă asigur că îmi voiu păstra totdeauna chiar dreptul de a vă critica, de câte ori voiu crede că trebuie s'o fac. Sunt doar un om liber! Am pe umeri un cap, pe care eu îl prețuesc, oricum, și am mai ales o conștiință care n'ar esita să meargă la pușcărie eventual, dacă asta e singura condiție ca să rămână fără pată.

Cu aceasta eu am spus aproa... [illegible] dar nu tot — ce aveam de [illegible]

Cu aceste gânduri îndrăsnesc să vă trimit scrisoarea aceasta — fiindcă și acum, când scriu aici ce scriu, rândurile astea pe care sper că le veți citi, sunt tot atâta de sincer.

Și când distinsul d-voastră apărător, d. Dumitriu Șoimu, la ultimul termen de judecată, a venit să mă întrebe dacă mai am încă aceleași sentimente din zilele în care am scris articolele incriminate și dacă nu cred că ar fi bine să înceteze procesul — eu am simțit, cu adevărat, în ce mă privește, că nu mai aveam deloc aceeași înverșunare cu care acum vreo doi ani eram hotărît să mă apăr și bucuros să mă judec.

Cunoșteam mai bine și circumstanțele, nefericite, care au rătăcit numele d-voastră prin ziarele din Sărindar, aveam, și am mai mult acum, în minte, ultimele d-voastră atitudini — pe care nu le mai număr (dacă n'ar fi decât articolele privitoare la sărbătorirea lui A. C. Cuza!) — și care, ca de atâtea ori, m'au sedus.

Dar e mai mult: am văzut cum, în timpul din urmă, valorile noastre spirituale s'au putut terfeli la întâmplare de șnapani, de agramați, de escroci — și mi-am spus atunci, cu destulă melancolie, că gândul meu chiar, atât de curat, se va fi putut confunda cu această bandă informă de care știu bine că mă despart.

Și apoi am isbutit poate să vă cunosc mai mult.

Privindu-vă intr'adevăr mai atent, intr'un zig-zag care nu e totuș lipsit de o consecvență destul de personală, am învățat să pricep o psichologie tandră, care se răsfață și se alintă poate mai mult decât ar fi în stare să păcătuiască, și mi-am spus că acesta este încă un lucru al d-voastră care merită să fie iubit.

S'au ridicat în sfârșit dintr'un fond mai adânc, și care rămâne indiferent de tot ce este efemer — și care nu așteaptă nici un răspuns... — câteva lucruri care n'ar fi putut să moară ușor și pe care poate le simțiți încă vorbind în rândurile ce vă trimit.

Și atunci aș fi vrut să spun eminentului dv. avocat — el insuș încurcat să mă acuze: fiindcă mi se pare că mă siimează... — aș fi vrut să-i spun acest cuvânt pe care poate e mai bine să vi-l scriu aici: viața d-voastră personală, eu n'am atacat-o și n'aș fi putut s'o atac, niciodată. Dar chiar mai mult: mi-ar părea rău, mi-ar părea foarte rău să mai mă judec astăzi cu d-voastră...

Vă rog să primiți, d-le profesor... vă rog să credeți... în tot ce se desprinde din această scrisoare.

[illegible] Vlădescu

Dela Palat

COMUNICAT Nr. 37

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 19 Aprilie 1937, Majestatea Sa Regele a primit în audiență de lucru pe:

D. Richard Franasovici, ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor, d. general de Corp de armată adjutant Paul Angelescu, ministrul apărării naționale.

La dejun M. S. Regele a avut invitați pe d. Jan Hubrecht, fost ministru al Olandei la București, cu doamna.

După amiază M. S. Regele a primit în audiență pe: d. C. Aurelian, ministrul României la Praga, d. Gh. Crutzescu, ministru plenipotențiar al României la Geneva, d. C. Argetoianu.

Intoarcerea d-lor miniștri Irimescu și Giatz dela Paris

Ieri cu orient-expresul au sosit în Capitală, venind dela Paris, d-nii Radu Irimescu ministrul aerului și marinei, general Giatz subsecretar de stat la ministerul apărării naționale și Mircea Darma secretarul general al ministerului de finanțe.

Această delegație a guvernului român, a inspectat stadiul actual al comenzilor noastre de armament — în curs de efectuare în Franța — precum și posibilitățile și condițiile unor noui comenzi.

Delegația a fost primită în Gara de Nord de d-nii general Stoicescu comandantul forțelor aeriene, general Petrovan, amiral Bălănescu, amiral Bărbuneanu, comandor Gheorghiu secretar g-ral al ministerului aerului și marinei, colonel Delmas atașat militar al Franței, comandor Scarlat Rădulescu directorul aviației civile, comandor Besme atașat aeronautic al Franței, etc.

Scrisori din U. R. S. S.

G. P. U.-ul mereu stăpân pe situație

Incet dar sigur, națiunea rusă își va lua revanșa. Insă în interesul capital al întregii omeniri creștine, reacțiunea din lăuntru va trebui ajutată cu energie din afară

Intr'un număr recent al ziarului nostru am publicat lămuririle unui corespondent ocazional din Moscova, asupra pretinsului conflict ce ar exista actualmente între ARMATA ROȘIE și G. P. U. In prima parte a scrisorii sale, amicul nostru ne arată că ovreii rămân mai departe stăpâni în Rusia la umbra opacă a lui Stalin; că armata roșie nu e chiar atât de naționalistă precât se afirmă și că G. P. U.-ul e mai puternic acum decât ori când.

Dăm aci partea doua a senzaționalei epistole:

ROLUL DIN CE IN CE MAI HOTARITOR AL ARMATEI

«Preponderența desăvârșită a autorității centrale asupra țării și a multitudinii de naționalități cari o populează, a figurat întotdeauna ca un element constant al întunecatei istorii rusești. Marile răsturnări și primeniri de forme, au venit totdeauna în timpul sau după un războiu sângeros și a unor turburări impuse din afară.

«Dela această lege nu putea să facă excepție nici regimul iudeo-bolșevic, care-a accentuat până la inuman și la monstruos puterea sanguinară a autorității centrale, reprezentată prin sinistra organizație teroristă G. P. U., cea mai formidabilă și mai iresponsabilă poliție secretă din istorie.

Ea însăși dispune de o armată de mercenari, admirabil echipată și tot armamentul modern și cu un efectiv regulat de aproape trei sute de mii de ofițeri și soldați).

«Insă resuscitarea unui naționalism viguros și războinic atât în Europa și în Asia, i-a determinat pe ovrei să-și concentreze întreaga atențiune și toate eforturile lor, în vederea organizării unei forțe armate în stare să apere teritoriul U. R. S. S. de o invazie străină.

«Cum însă în general armata scapă oricărui calcul politic, grija de căpetenie a neocatarginezilor sovietici este actualmente să-i încadreze pe militari în așa fel, încât ei să nu mai poată avea absolut nici o inițiativă proprie. Și — cum era de prevăzut — în timp de pace, încercarea le-a reușit. Ce se va întâmpla în timp de războiu, iarăși nu e greu de ghicit

Punctul negru

«E bine să se știe însă că în momentul de față principala obsesie a iudeilor roșii nu e nici armata, nici ura surdă dar ardentă și implacabilă a populațiunilor supuse, ci însuși STALIN.

«Acest georgian posomorât și enigmatic, deși om simplu în aparență, este în fond o natură dominatoare de stăpân. El a ajuns să exercite dictatura supremă și nu înțelese s'o lase din mână. Oricine i se împotrivește, este strivit fără milă. Cine vrea să se aibă bine cu el, trebue să-l servească și să-i probeze mai ales că POATE să-l servească.

«Jidanii au simțit din capul locului acest lucru și au încercat să și-l aservească, servindu-l. L'au însurat cu o jidoafcă, cu sora lui KAGANOVICI. L'au flatat în presa străină, neputând să-l muște pe față. L'au mângâiat și l'au subminat în acelaș timp.

IMPOTRIVA UNELTIRILOR IUDAICE

«Și atâta vreme cât ovreii au părut să aibă ei inițiativa politicii mondiale, STALIN ca să domnească și să guverneze, s'a acomodat cu ei. După năprasnica biruință a național-socialismului în Germania și a fascismului în Abisinia, cari au însemnat tot atâtea lovituri mortale aduse prestigiului și puterii iudaice în lume. STALIN putu să vadă că jidanii încep să-i fie nu un ajutor serios, ci o povară imposibil de purtat. Și, energic și hotărît cum e georgianul, începe să se debaraseze de ei.

«Naționaliștii europeni ar fi niște măgari dacă nu l'ar ajuta în această onorabilă sforțare. Și să-l ajute chiar peste voința lui...

«Astfel că, VOROȘILOFF, nu e primejdios ca militar capabil și șef suprem al armatei roșii, ci ca om de încredere al lui Stalin, însărcinat de însuși dictatorul cu misiunea de a-l ajuta să purifice G P. U.-ul și să-i subordoneze cu totul pe jidani.»

*

(In numărul viitor: Cine e Vorosiloff și cine e adevăratul organizator al armatei roșii).

Ieronim Postelnicu

Partidul național-creștin față de ultimele evenimente politice

Starea de spirit din Moldova întregită

Mâine, va avea loc o importantă întrevedere între d-nii profesor A. C. Cuza și O. Goga, întrevedere socotită extrem de importantă, deoarece conducătorii partidului național-creștin vor delibera amplu asupra tuturor problemelor politice.

Se va insista în special asupra rapoartelor primite din Moldova, Basarabia, Bucovina, rapoarte care arată starea exactă de spirit a întregii țărănimi moldovenești ce se vrea hotărît și imediat guvernată de național-creștini.

Rezultatul alegerilor județene de la Botoșani și Lăpușna a impresionat profund pe cei doi conducători național-creștini căci în două județe, peste 30.000 de români, și-au arătat entuziast și masiv încrederea nelimitată în organismul politic creat la 14 Iulie 1935.

La alegerile de eri din județul Lăpușna, unde partidul național-creștin a repurtat un mare succes, s'au întâmplat lucruri grave care rețin atenția oricărui om de bun simț.

D. prof. A. C. Cuza a fost înștiințat telegrafic din Chișinău, despre cele întâmplate.

Organizația partidului din capitala Basarabiei, condusă de d. prof. univ. C. Tomescu, este una din cele mai puternice din țară.

Teroarea înregistrată contra luptătorilor din Lăpușna a întrecut eri orice limită.

Cazul dela Hâncești unde judecătorul Neagu a fost prins aruncând buletinele de vot în foc — 90 la sută din ele erau în favoarea listei național-creștine — va fi adus încă în cursul zilei de astăzi, la cunoștința d-lui ministru al justiției.

Sancționarea acestui judecător, pe care din respect pentru magistratura noastră nu-l calificăm așa cum merită, se cere promptă și drastică.

ALEGERILE DE LA IAȘI

Sâmbătă 24 Aprilie vor fi alegeri atât pentru Municipiul Iași cât și pentru județ.

Conducerea partidului acordă mare importanță acestor alegeri, căci succesul partidului este asigurat și aici.

Cu toate că la oraș din 13.000 votanți 5000 sunt jidani, totuși lista în frunte cu d. A. C. Cuza se crede că va obține câștigul, adică între 2500—3000 voturi creștinești.

La județ lista în frunte cu d. Gh. Cuza — dat fiind situația admirabilă a organizației — va obține aproximativ 10—15.000 voturi, posibil chiar majoritate absolută.

Imediat după efectuarea alegerilor din Iași, va fi convocat «Marele Consiliu» al partidului — care suntem informați — va lua hotărîri de mare importanță.

DEM. ȘUTU

Insemnări depe front

Continuare din pag. I-a

...Madridea are un aspect admira... La noi prima universitate dela ...nuri, făcută de un vizionar, Des... ...Vodă, este ruină.

Societatea monumentelor istorice ...reale orice reparație dacă nu este ...[illegible] — după obiceiul pă... ...[illegible].

Sala de examene era la Catedra... O cameră specială, [illegible] de ...[illegible], cu bănci de jur împrejur. ...mijloc un mormânt acoperit cu ...[illegible] pe care este sculptată figura ...[illegible]. Candidatul stătea pe o ...[illegible] cu picioarele pe picioarele ...[illegible]. Acolo [illegible] profesorii ...candidatul [illegible] de dimineață ...seară târziu. [illegible] ...[illegible]. Picioarele ...[illegible] sunt roase. Era cam greu ...[illegible] să fii licențiat.

Spre seară mergem la hotelul ...[illegible] general. A vorbit cu miniștrii ...externe. Vesel și viu ne împar... ...[illegible] și nouă cele discutate. Ne ...[illegible] bagajele la acest hotel, ur... ...[illegible] să ne fie trimise ...la Talavera dela Reine. Pe la orele ... plecăm spre cartierul general al generalului Moscardo.

Ajungem pe la orele 18 la Aranda. Aici tragem la o casă turistică, grozav de bine aranjată, un lux ce nu se poate închipui. Toate aceste case precum și șoselele au fost construite de dictatorul Primo de Rivera.

Maiorul Vigialba, aghiotantul generalului [illegible] și sublocotenentul Garcon sunt niște oameni admirabili. Primul a fost rănit la asediul Alcazarului, — al doilea pe lângă Madrid la Cetatea Universitară. Sunt în convalescență și nepuțând lucra ceva efectiv, sunt atașați pe lângă persoana generalului Cantalupo.

Aici la Aranda, maiorul Vigialba vorbește la telefon cu siguranța unde crede că este generalul Moscardo. De acolo i se comunică mutarea acestuia la Soria.

Mergem să ne culcăm. Eu dorm cu Ionel Moța într'o cameră. Până aproape de ziuă el a scris articole pentru iubita lui gazetă «Libertatea».

Nicolae Totu

Nelegiuirile iudeo-bolșevice din Rusia

In U. R. S. bisericile lui Hristos transformate în sinagogi

Au fost mulți naivi cari au crezut în noua constituție a lui Stalin. In special «umanitariștii» de pretutindeni băteau zile...

Biserica «Sfânta-ca Bogorodița» din Omsk, astăzi sinagogă. (A se observa steaua jidovească de pe turlele fostei biserici).

...nic moneda pe marginea capitolului privitor la «libertatea cultului creștin-ortodox».

Noi însă, perfecți cunoscători ai stărilor reale din U. R. S. S. și mai ales foarte atenți la ori ce eveniment petrecut peste Nistru, ne-am manifestat dela început toată neîncrederea.

Am știut și am afirmat imediat, că în Rusia iudeo-bolșevică creștinismul continuă a fi aspru persecutat, bisericile ortodoxe au aceiași soartă tristă din 1917, iar clerul își poartă cu el, mereu și din ce în ce mai dureros, tot trasismul impus căineste de conducătorii fără cruce și Dumnezeu ai actualei Rusii.

Clișeul de mai sus reprezintă sfânta biserică «Maica Domnului» din Omsk, transformată, pângărită, astăzi casă de rugăciune a lui Izrael.

Organizația ticăloasă a «Bezbojnicilor» își continuă asiduu opera sa criminală.

Lazăr Moise Caganovici schimbă crucile de pe turlele sfintelor biserici creștine, cu steaua lui Izrael.

Tovarășul Stalin minte [illegible] proștii îl cred, jidovii se bucură.

Creștinii, toți de pretutindeni, îi știu minte. Și, nu vor uita.

Aniversarea nașterii Cancelarului Hitler

Un nou popor și o nouă națiune s'a născut în Germania

***BERLIN 19 (Rador).** — Sărbătorirea aniversării nașterii cancelarului Hitler a fost inaugurată la ora 18 printr'o paradă militară pe Wilhelmplatz, în fața Cancelarului Reichului.*

Cancelarul Hitler a remis drapele noilor unități create, în prezența generalului von Blomberg, ministrul de războiu și a ofițerilor generali.

Cancelarul Hitler, a cărui sosire a fost salutată prin intonarea de către muzicile militare a unui marș militar, a luat loc pe estrada special construită pentru această ceremonie, pronunțând o cuvântare în care a declarat între altele:

«Aceste drapele amintesc prin crucea de fier care le împodobește cea mai mare campanie ce a fost purtată vreodată: războiul mondial. Pentru soldatul german ea reprezintă una din amintirile cele mai frumoase și cele mai înălțătoare. A fost o fericire că în 1918 vechile drapele au fost retrase, căci ele nu au văzut trista vreme a decadenții, a slăbiciunei și umilirei germane. Azi, când lumea este bântuită de criză, un nou popor și o nouă națiune s'au născut în Germania. Germania a devenit un popor, un Imperiu, o gândire și o voință».

Oratorul a încheiat astfel: «Iată amintirea trecutului și o vie mărturie a istoriei vremurilor de față. Dar istoria viitorului va trebui scrisă de voi, cași de generațiile cari vor veni după voi. De această istorie a viitorului voi trebuie să fiți tot așa de mândri cași de istoria trecutului. Ea va fi cu mult mai ușoară deoarece poporul german își va modela pentru prima dată istoria sa. Țineți în mâinile voastre nu numai simbolul unui trecut glorios ci și — dacă Dumnezeu va vrea — al unui viitor mai mare încă».

A urmat apoi defilarea trupelor.

Arme și „voluntari" ruși prinși de naționaliști

HAGA 20. — Comandantul torpilorului «Eava» a telegrafiat din apele spaniole că vaporul «Sarcani» sub pavilion sovietic a fost prins de vapoarele naționaliste.

Pe vapor s'a găsit o importantă încărcătură de munițiuni precum și voluntari pentru Spania comunistă.

Vaporul «Sarcani» a fost confiscat și condus la Ceuta.

«Voluntarii» ruși au fost trimiși într'un lagăr de muncă.

Comunicatul biuroului electoral al jud. Botoșani a declarat aleasă lista național-creștină

Biroul electoral al județului Botoșani a dat aseară un comunicat în care declară aleasă în întregime lista partidului național-creștin care a obținut cu mult peste majoritatea absolută.

Au fost declarați aleși următorii: dr. Haralamb Vasiliu, avocat Mihai Zapiția, profesor D. Teodoru, inv. Baid Constantinescu, avocat Eugen Totoescu, inv. Țăranu, C. Uraache agricultor, D. Sistac meseriaș, Vasile Tiliuță agricultor, D. Burlan agricultor, inv. Ion David, D. Luchian agricultor, Nec. Burlan agricultor, Haralamb Simionic agricultor.

SPORT

In loc de cronică sportivă

Ultimele întâmplări sportive ne-au obosit pe toți. In definitiv tot ce-i mult strică. Deaceea simt astăzi nevoia unui intermezzo mai puțin sportiv, dar, poate, mai interesant. Și mi-am pus în gând să vă spun o poveste: o poveste unchesească și frumoasă. Și ca să nu fie nici o supărare, cer iertare cititorilor cari ar fi vrut să audă dela mine ceva despre ultima întâlnire internațională a României.

Și acum povestea. A fost odată un om cumsecade. Voinic și muncitor, acest om își vedea de treburile lui, iar Dumnezeu îl ajuta oridecâteori avea vreo nevoie. Belșugul și voia bună își făcuseră sălaș în casa lui, care răsuna zi și noapte de glasurile cristaline și ingerești ale copiilor cu care îl binecuvântase Cel de Sus. Și era omul mulțumit. Ajuta pe cei săraci, străinilor călători le dădea adăpost și hrană și era nelipsit dela Biserică, încât îi mersese vestea până peste șapte sate.

Odată omul nostru află că vecinul îi este pe moarte. Cu toate că acest vecin era un rău, de pe urma căruia avusese numai neajunsuri toată viața, omul se duce la el acasă, îl cercetează, dar vede cu părere de rău că numai Dumnezeu îl poate ajuta. Și nu după multe ceasuri vecinul se sfârși. Dar de pe urma lui rămâneau câțiva copii mici și nenorociți, lipsiți de orice ajutor. Ce s'a gândit atunci omul? In casa lui și la masa lui mai pot sta și alții, mai ales că lui Dumnezeu îi place să-i ajuți făpturile mici și slabe. Și din ziua acee copiii vecinului au fost copiii omului. Aveau aceeaș hrană, aceeaș îmbrăcăminte, acelaș strat și aceeaș dragoste cași copiii cei buni. Lucrurile au mers așa și au fost toți fericiți multă vreme, până ce omul a îmbătrânit, iar feciorii s'au făcut mari.

Dar pe semne că sângele apă nu se face. Dela o vreme copiii cei vitregi au început să semene cu tatăl lor. Se certau cu copiii cei buni, îi pizmuiau, și pe omul nostru îl necăjeau până peste poate. De scârbă bietul om a început să nu-și mai vadă de treburi și tânjea necontenit. Copiii cei buni au plecat atunci în toate părțile lumii să caute doctori și vraci pricepuți, fiindcă cei din satul lor nu-i mai puteau da nici un ajutor bătrânului; iar copiii răi și străini au rămas acasă cobe pe capul bolnavului.

Intre timp, sfârșit de boală, de dorul copiilor plecați și de necazul celor vitregi, omul muri.

Ca să se mire satul și să-i plângă, copiii vitregi îi făcură o îngro- după înmormântare își împărțiră averile, ne mai lăsând nimic copiilor păciune cu șapte popi și treizeci de cântăreți, bociră până li se umflară ochii cât cepele; și toate cumetrele îi căinau, sărăcuții de ei. Indată plecații în lume pentru sănătatea părintelui lor. Intr'un târziu se întoarseră și aceștia și se'ntristară amarnic de vestea pe care o aflară. După ce se desmeticiră un pic, își cerură drepturile. Dar în zadar. Streinii cei răi nu le dădură nimic. Și-au pornit judecăți pe la toate Anele și pe la toate Caiafele lumii, dar nici până în ziua de astăzi nu li s'a făcut dreptate, cu toate că judecătorii știu toți că ei sunt copiii cei buni.

Nu-i așa că povestea noastră este frumoasă? Păcat că este prea tristă.

Virgil Popescu

Proecte pentru o echipă națională

Declarațiile d-lui Tilea făcute presei sportive

După matchul cu Cehoslovacia d. V. V. Tilea, președintele federației române de football a convocat pentru aseară la federație pe reprezentanții presei sportive pentru a face unele declarații.

Ținem să mărturisim că în reușita luptei noastre pentru scoaterea footballului național din situația umilitoare de inferioritate în care se găsește numai și numai pentrucă s'a dus de către unii români o politică inconștientă de îngenunchiere a tot ceeace a fost năzuință românească. — n'am avut niciodată încredere, Spun n'am avut încredere și aceasta e valabilă fiindcă prea am fost obișnuiți cu strigătul disperat la urechi înfundate până la completa pierdere a simțului auzului de către interese streine de etica sportului și comandamentul sentimentului național. Și dacă am strigat aici precum au mai strigat și alții cu mult timp înaintea noastră, aceasta nu s'a făcut de dragul «înjurăturii la gazetă» ci s'a arătat numai politica greșită care s'a dus și consecințele triste la care s'au ajuns. ***A fost pentru noi o mică satisfacție ca ascultând pe d-l Tilea o jumătate de oră să ne dăm seama că o voință hotărîtă, lipsită de acea reclamă dătătoare de ușoare satisfacții, urmărește în deaproape și cu pasiune realizarea deziderat***elor pentru care scrisul nostru militează dintr'un început. E aceasta isbânda noastră și a țării și ea va fi deplină când gândurile președintelui federației vor fi întru totul realizate. D-sa, cu marea-i autoritate ne stă chezășie.

Dacă vom ști să ne pregătim vom avea un loc de frunte

D. Tilea și-a început declarațiile prin a spune următoarele: v

«Cred că ziua de eri cu înfrângerea — pentrucă rezultatul a însemnat de fapt o victorie a echipei — a fost cea mai imporantă pentru evoluția footballului românesc. Victoria de Duminecă asigură footballului românesc. DACA VOM ȘTI SA ADANCIM PREGATIREA TECHNICA A JUCATORILOR NOSTRI, un loc de frunte între echipele din Europa.

Nu pot de cât să exprim profunda recunoștință pentru încurajarea pe care a dat-o însuși patronul sportului românesc, M. S. Regele Carol II prin Inalta Sa prezență la matchul de eri.

Și. recunoștința federației de football este dublată prin sprijinul efectiv pe care tot ieri Majestatea Sa a binevoit să-l acorde pentru crearea unei serioase școli de football la București. Această școală va putea să fie principala pepinieră a jucătorilor pentru echipa națională, care trăind subt un regim serios și unitar antrenament, vor putea să ducă tricolorul din victorie în victorie.

Această problemă importantă — după mine vitală pentru footballul românesc și pentru asigurarea unui loc de frunte în footballul din Europa — care mă preocupă de mai bine de doui ani, sper că voiu reuși (cu toate dificultățile care se întrevăd) s'o duc la bun sfârșit, având înaltul sprijin al M. S. Regelui și obținând sprijinul neprecupețit al principalilor conducători ai footballului românesc»

Lupta contra speculei cu biletele

Intrebat de gazetari asupra speculei cu biletele practicată în ajunul matchurilor internaționale, d. Tilea a spus:

— O sistare a speculei cu biletele sută în sută este imposibilă. Oricine știe că în străinătate, în Occident mai ales se practică la toate felurile de spectacole, fiindcă e imposibil de ale stârpi.

Sunt însă profund indignat de specula care se face la noi în mod sistematic. Am instituit o comisie încă din săptămâna trecută, compusă din d. președinte Loughin, Av. Căpățână și Hațiegan ca să ancheteze această chestiune și să prezinte raportul chiar mâine.

Dacă n'am venit cu aceasta încă înaintea matchului e pentrucă n'am vrut să tulbur atmosfera atât de frumoasă ce se crease.

Țin să declar că întrucât va depinde de federație vom ști să sancționăm, dacă sunt vinovați și suntem hotărîți ca să asigurăm pentru un proxim match astfel vânzarea biletelor ca să se reducă specula la minimum. La asta se cere însă ca și publicul sportiv să stea într'ajutor, pentruca o cooperare între public și organizatori să poată înlătura specula scandaloasă.

D. V. V. Tillea a încheiat declarațiile vorbind despre chestiuni în legătură cu propășirea footballului, între care, aducerea unui antrenor, înființarea unei școli de antrenori și alta de arbitri.

Ion Str.

CARNET

ZÜRICHER ZEITUNG ne trimite pagina sa sportivă în care elvețienii își motivează înfrângerea pe care au suferit-o din partea Ungariei cu scorul categoric de 1—5. «Un joc nefericit», al cărui rezultat se datorește schimbării de tactică pe care elvețienii au trebuit să și-o însușească din cauza rănirii și a scoaterii de pe teren a fundașului lor stânga, Gobet; un joc anost din partea ambelor echipe și o victorie ungurească fără nici o semnificație. Dacă ungurii au jucat în Elveția așa cum au jucat astă toamnă la București, atunci se poate ca Züricher Zeitung să aibă dreptate.

*

Din motive independente de noi, articolul d-lui Virgil Popescu despre matchul România—Cehoslovacia nu a putut vedea lumina tiparului.

*

Constituția prevede libertatea de gândire și de scris pentru toți românii, indiferent de origine etnică sau limbă. Dece nu se pot bucura de aceste libertăți românii de origine etnică românească și de limbă românească?

*

Comisia centrală a arbitrilor din «F. R. F. A.» și-a continuat aseară ședința de Vineri 16 Aprilie.

In cursul acestei ședințe s'au făcut următoarele modificări la delegările de arbitri pentru matchurile de campionat dela 23 Aprilie a. c. și cele pentru «Cupa României» de la 25 Aprilie a. c.:

ȘAHUL ROMANESC

Campionatul inter-cercuri al Capitalei

Runda VIII-a

DIVIZIA A. REZULTATE. I. C.F. 1½, III. III. ASFC-Mișcarea 4-2; IV. R.-Ardeal 6-0; II. *Tura*-Philidor 4½—Gh. Brătianu-PTT 3½—½ (2); V. Grant—Adesgo 3-3; VI. SET-ATAS 2½—2½ (1). Grea înfrângere pentru Philidor, care trece din locul II, în al IV-lea. Onorabilă rezistență din partea cercului ATAS. Adesgo își continuă afirmarea.

CLASAMENT PE ECHIPE. I. Tura 40, II. CFR 33½, III. Gh. Brătianu 33 (2), II. Philidor 30½, V. SET 28½ (1), VI. Adesgo 26.VII. ATAS 21½ (1). VIII. Grant 17½, IX. PTT 16½ (2) X. ASFC 16, XI. Ardeal 11½, XII. Mișcarea 10½.

CLASAMENT INDIVIDUAL. Numărul participanților a sporit la 133, din care, neînvinșii sunt 31. Au jucat la toate cele 8 runde: 27. Iată lista primilor clasificați (subliniați sunt neînvinșii): I-II. *Toma Popa* și *Ghenghia* 8 (8); III-IV. Blasbalg și David 6½ (8); V. Braunstein 6 (7); VI-IX. *Guenther*, Gică Alexandrescu, Szasz și Szargarotki 6 (8); X. Herland 5½ (7); XI-XIII. Vasilescu, Kiss, Cheles, 5½ (8); XIV. ing. Mendelsohn 5 (7) (1); XV-XVII. Frâncu, J. Rapaport, ing. A. Gruenblatt 5 (8); XVIII-XVIII. *E. Negrutzc* 4½ (5); XIX. Israelovici 4½ (7); Xx-xXII. Georghiu, Al. Nagy, Andrițoiu 4 (7); XXIII. *Grill* 4 (4). Dintre matadorii consacrați au înregistrat rezultate slabe următorii: Ungureanu 3 (8), M. Rădulescu ½ (2), Cabiaglia 3 (6), Eduard 2½ (8), Nae Dumitrescu 3½ (7), Sipos 1 (4).

CATEVA CONSTATARI. S'au angajat 288 partide și au mai rămas 108. Remize au fost 46. Titlul de campion al Capitalei îl va cuceri la mare distanță cercul Tura, care se remarcă prin omogenitatea lotului și exemplara disciplină a jucătorilor. Pentru locul II, se dă luptă grea între CFR și Gh. Brătianu. Pentru al III-lea între Philidor și SET.

In runda precedentă, nu au lipsit surprizele. A fost o adevărată catastrofă pentru neînvinși. Au căzut: David (Ph.) Vasilescu (SET), dr. Lustman și Obrenovici (Ph.) La masa I-a, se afirmă cu o vigoare extraordinară Toma Popa. Au fost următoarele remize la masa I-a: Gică Alexandrescu-Mocanu, Cabiaglia - Gruenblatt și Herland - Israelovici. A apărut și prima reprezentantă a sexului femenin în acest campionat: d-ra *Viorica Dumitrescu* (PTT).

PROGRAMUL RUNDEI A IXX-a. *Miercuri 21 Aprilie*. I. Tura-SET, ora 20, la PTT (Ungureanu); II. Ardeal-PTT, ora 20, la PTT (Jurmea); *Joi 22 Aprilie*. III. ATAS-CFR, ora 20, la ATAS (dr. Popescu); IV. Adesgo - Philidor, ora 20, la Adesgo (Guenther); V. ASFC-Grant, ora 19, la ASFC (Grecu). *Duminică 25 Aprilie*. VI. ora 16 Gh. Brătianu-Mișcarea, la Gh. Brătianu (Jurmea).

CONVOCARE. *Miercuri 21 Aprilie*, sunt convocați la cercul PTT, ora 20, d-nii: Ungureanu, Gruia, Arabideanu, Guenther, Ghenghin, Ion Vasilescu, Kiss, Blasbalg, Frâncu, Szasz.

Consiliul de

Procesul celor zece legio[nari]

Audierea martorilor

Senzaționala depoziție a d-lui prof. univ. Traian

In numărul de eri am publicat o parte din desbaterile zilei a patra a procesului celor zece legionari, iar astăzi dăm în continuare ședința de diminecată și cea de după amiază.

AVEA UN FLECMON...

D-ra Luscain Aglia, *martoră a acuzării,* declară că fiind soră de *caritate la spitalul Brâncovenesc, știe că Stelescu era internat în spital. Iar boala de care suferea consta într'un FLECMON.*

PENTRU A SE CALMA

D. GH. FURDUI, martorul apărării declară: «pentru a putea arăta *substratul material* al sancționării lui Stelescu, trebue mai întâi să vorbesc de *substratul moral*».

D. col. BADESCU, declară că au vorbit pe larg toți inculpații, despre acest substrat moral.

D. GH. FURDUI: «Totuși, eu insist. Și vă rog să-mi permiteți a vorbi despre acest substrat moral, care este foarte important și dv. aveți nevoie de a cunoaște acest substrat și numai apoi să luați o hotărîre, care să soluționeze acest proces.

D. col. BADESCU, președinte, nu mai audiază pe d. *Gh. Furdui*, ci îl poftește afară, pentru a se calma.

Senzaționala depoziție a d-lui prof. Traian Brăileanu

D. prof. univ. TRAIAN BRAILEANU, arată că această eșire a studenților are următoarea explicare: cele mai perfecte legi, cari stau la bazele statului, au fost și sunt dreptul roman. Ori cât de perfecte ar fi legile, dacă nu se bazează pe o concepție morală, nu-și au rostul. In tineretul acesta se petrece un proces, cam în felul celui ce s'a petrecut în poporul roman. Tendința mișcării studențești, este de refacere, menită de a da o structură solidă statului român. *In tineretul acesta și în noi toți se petrece un proces, care cere ca legile să aibă un suport moral.* Tendința mișcărilor studențești este desăvârșirea comunității românești.

In calea mișcărilor naționaliste s'au pus întotdeauna piedici, nu de păzitorii legilor, ci de celelalte partide.

Astfel, din fricțiunile partidelor a rezultat *trădarea lui Stelescu.*

D. PRESEDINTE: Un student trebue să facă poltică mai întâi, sau să învețe carte?

D. prof. T. BRAILEANU: La această întrebare din punct de vedere teoretic, nu se poate răspunde imediat, fiindcă depinde de împrejurări. D-sa arată, că imediat ce s'a înscris la universitate a început să facă și politică, fiindcă împrejurările de atunci cereau ca studentul să iasă în arena politică.

Toți profesorii universitari fac parte, din anumite partide politice, din care cauză și studenții au fost atrași în politică.

Tineretul care face politică nu este mânat de interese meschine, personale, ci cu totul de altceva.

«Eu ca părinte, trimit băiatul meu la facultate, să învețe carte, dar ar face foarte rău dacă cu această ocazie, nu și-ar face și o concepție politică».

Acești tineri sunt crescuți în istoria și doctrina națională. Fiindcă fenomenele istorice pot să influențeze asupra lor.

Un incident

In timp, ce d. prof. univ. TRAIAN BRAILEANU, depunea ca martor, d. col. BADESCU, îi punea o serie de întrebări, care a făcut să aibă loc un incident între d. președinte și d-nii apărători.

D. AV. ALEX. CONSTANT: Art. 154 din procedura penală, este categoric, în sensul că un martor trebue lăsat să spună tot, ceeace știe în legătură cu procesul ce se judecă. — Ori, dvs., punând o serie de întrebări, în felul acestora:

— Este adevărat că pedeapsa cu moartea este interzisă prin lege? Cei cari aplică pedeapsa cu moartea, cuiva, suprapunându-se autorităților și legilor, sunt pasibili de pedeapsă?, nu face altceva, decât un început de convingere pentru acest apărătorii, în sensul că acest procedeu este dăunător acuzaților.

Este imprudent, din partea dvs. domnule președinte, a proceda astfel, fiindcă rolul dv. este de a fi imparțial. Deoarece, părțile cari discută în contardictoriu sunt: *parchetul și apărarea.*

D. PREȘEDINTE: Toate aceste lucruri sunt «intrigării» și apărarea nu procedează decât prin «injoncțiuni».

D. av. AL. CONSTANT: Domnule președinte, atât eu cât și ceilalți colegi, suntem ofensați prin aceste calificative și suntem puși intr'o stare de inferioritate, știrbindu-se dreptul de a apăra.

La un moment dat, incidentul degenerează intr'un schimb violent de cuvinte, care duce la suspendarea ședinții.

După o jumătate de oră de suspendare, desbaterile continuă.

D. av. SEBASTIAN RADOVICI, arată că a făcut politică cu partidele vechi și a avut ocazia de a constata că ele caută să ademenească pe tineret.

Dacă n'ar exista această stare anormală, judecătorii sufletești ai celor din boxă, ar fi cu totul alții. Inaintea Curții cu juri, unde în mod normal s'ar fi judecat acest proces, erau două rânduri de judecători: *jurații și curtea.*

Noi apărarea stăruim ca la explicațiile ce le dau martorii să binevoiți a îngădui să insistăm cât mai mult.

Este necesar să se stărui cât mai mult în această analiză psichologică și apoi trebue desfăcut codul.

In legătură cu incidentul regretabil, vă rog să credeți că n'a avut loc cu vre-un scop, ci, din cauză că dvs. ați spus cuvinte grave la adresa apărării.

Un apărător spune: Recunoașterile celor zece, nu mai au nevoie de a fi colaborate cu nimic. Glonțul poate rezolva litigiul, dar glonțul nu poate să dicteze sentința.

D av. TRAIAN COTIGA: Majoritatea dintre avocații cari suntem aici, am fost crescuți în legea onoarei. Deaceea, nu putem să primim să fim insultați. Dvs. ați adresat colegului, cuvântul «intrigării». In legătură cu incidentul, se dă citire unei cereri, rugând a se trece în procesul verbal ceeace s'a petrecut în ședință.

D. comisar regal, *cere a se primi cererea și a dispune.*

D. av. ALEX. CONSTANT: Ce rol a avut studențimea de după războiu, în mișcările naționaliste din Bucovina?

D. prof. TRAIAN BRAILEANU: Studențimea din Cernăuți, a intervenit în viața publică din următoarele motive: In județele din nordul Bucovinei, prin sistemul electoral, partidele politice au apelat la minoritari. Aceștia cu toată diviziunea lor în partide, erau totuși uniți în ceeace privește revindecările nației lor. Școalele și învățătorii din nordul Bucovinei sunt înregimentați în organizații politice ucrainene de care sunt terorizați.

Studențimea, găsindu-se în fața unei asftel de stări, nu putea să ia o atitudine dacă nu erau uniți. Intervențiunea studențimii a adus revendicări culturale, care revendicări nu se puteau face decât studențimea organizându-se din punct de vedere politic.

Societățile culturale din Cernăuți sunt altfel organizate, decât cele din regat. Aceste societăți au o tradiție și din punct de vedere a politicei naționale.

A doua virtute a studențimii române, este datoria de a lua parte la viața politică, fiindcă în nucleele comuniste este recrutat — în special, tineretul. In licee și școale se cântă internaționala de către minoritari.

Cum s'ar prezenta țara dacă acești tineri, în număr destul de mare, ar sta indiferenți sau li s'ar impune această indiferență în avantajul minorității.

UN APARATOR: Ce este trădarea? Cum califică d. martor, faptul că cineva, a părăsit un organism politic, dar pe care mai înainte intenționa să-l predomine?

— «Toate trădările, cari s'au săvârșit în istorie, își au mobilul lor. *Credința că cineva poate ajunge șef, în afară de organizație, duce pe acel cineva, până la planul de suprimare al șefului.* Ceeace este o trădare, o trădare mult mai odioasă.

D. AV. TRAIAN COTIGA: Roagă a fi audiați ca informatori, pentru Iosif Bozântan, încă trei persoane, printre care și C. Sandulovici, fratele lui Sandulovici, fostul secretar al lui Stelescu.

*

Ședința se ridică la orele 1 jum.

Ședința de după amiază

Ședința se redeschide la orele 4 jumătate.

D. av. BANEA roagă să fie audiat d. GH. FURDUI, deoarece își face serviciul militar și n'are permisie decât de o zi.

D. PREȘEDINTE: Il las să se mai calmeze- asumându-mi toată răspunderea pentru întârzierea dela regiment.

DEPOZIȚIA D-LUI PROF. IOAN BUȘITOR

Primul este audiat d. farmacist Aristotel Gheorghiu, *martor propus* de State Grigore Ioan.

D. av. BANEA: Ce ne poate spune despre State Grigore Ioan?

MARTORUL: Un tânăr foarte cuminte, fără vicii, care își face datoria conștiincios.

Apoi, este audiat d. prof. IOAN BUȘILA din Beiuș-Bihor, *martor propus de* Iosif Gavrilă Bogdan *și* Ioan Pele.

D. av. ALEX. CONSTANT. D. martor a fost profesor al inculpaților, la liceul din Beiuș și ce ne poate spune?

— «Ii cunosc de mici copii. Fii de oameni săraci. Disciplinați, inteligenți, onești. In școală s'au purtat bine. Erau printre cei mai buni elevi.

— *Ar putea să ne dea unele relații cu privire la educația naționalistă ce li se dă elevilor?*

— «La liceul nostru se pune mari baze pe educația religioasă, morală și cea națională. Sunt profesor la Beiuș de 39 ani. Eu am predat și muzica, învățând pe elevi cântece naționale. I-am cunoscut băieți talentați.

— *«D. prof. găsește logic, prezența celor trei într'o mișcare naționalistă?*

— «Da.

Martorul GH. DUMITRESCU este propus de Bozântan, Ștefan Curcă *și* Trandafir.

D. av. ALEX. CANTACUZINO: Ce s'a întâmplat în tabăra Budache în legătură cu conversațiile lui Stelescu?

— «Eu am fost în tabăra de la Budache. Stelescu a trimis câte o circulară la 8 Iulie 1934, către toți șefii de județe din țară, de a trimete doi dintre cele mai bune elemente, deoarece, vrea să facă cu ei, o școală de cadre.

In tabără la Budache, au fost primiți foarte foarte uine de Stelescu. Pe fețele celor din tabără, se întrezărea un semn de întrebare, fiindcă Stelescu făcea presiune asupra legionarilor, spre a vedea câtă încredere i se acordă.

La ședințele ce le țineam, el ne spunea că are principii ce se deosebesc de a celorlalți comandanți legionari. Ii plăcea să se numească aripa stângă a legiunei. Odată ne-a mai spus că noi, cei din tabără, în curând vom juca un mare rol istoric (?). Nu știam despre ce era vorba. La Budache, eram aproape 35 legionari. Ne-a împărțit în echipe. Odată ne-a spus că cea mai bună echipă, va juca un mare rol, în evenimentul ce va avea loc în curând. Noi ne întrebam de unde are bani, deoarece știam că n'avea niciun fel de avere.

Intr'o noapte, când eram de planton dela 12—3 (schimbul II), am văzut pe Stelescu că a stat de vorbă cu V. Cotea, pe malul mării.

Discuția a durat circa 3 ore.

A doua zi V. Cotea, ne-a întrebat: «Ce se întâmplă cu un șef de mișcare, care trădează?

Un legionar i-a răspuns: Il suprimăm.

Atunci, *V. Cotea* a spus: D-sa, este

Depoziția lui Tănase R

D. TANASE RADULESCU, este martor propus de, Vlad Radu.

D. av. ALEX. CONSTANT: Ai fost în închisoare la R. Vâlcea și Craiova, cu Stelescu?

— Da

— «S'au primit telegrame?

— «Da, O telegamă: «Arhimede mort», Luchi.

După această telegramă, Stelescu a trimis prin casierul grupului dela închisoare, trei telegrame: una lui **Dumitrescu**, alta lui **Luca Ghiorghiade** și a treia nu îmi amintesc, anume cui i s'a trimis.

DEPOZIȚIA D-LUI PROF. NIC. PATRAȘCU

D. prof NIC. PATRAȘCU, Sibiu, depune pentru Bozântan.

D. av BANEA: Ce discuțiune a avut cu Stelescu, în București în vara lui 1934, asupra svonurilor lansate în circulație, cu privire la asasinarea Căpitanului?

— «Mergând cu Stelescu dela sediu spre tabăra Giulești, am stat de vorbă. El era afectat.

Spunându-i de svonurile ce circulau prin provincie, Stelescu a răspuns: «Bine domnule, dacă moare Căpitanul erezi d-ta că moare și mișcarea?»

CITIȚI în fiecare lună

„LUMEA NO

Director M. MANOIL

singura revistă de stud

cise și complete asupra

noastre înnoite,

României tinere, de

um se îmbogătesc jidanii cu concursul statului

jidan din Constanța câștigă sute de mii lei de pe urma timbrului de aviație și al altora

ONSTANȚA. — Jidanul Moritz ring, care până mai eri nu avea ziție bine stabilită, a ajuns în vreme să fie unul din mulți m- ai orașului nostru, unde toți gali- reușesc cu concursul politicia- să reprezinte elita comerțului lânjean.

oritz Goldring, un individ de o ecie specifică jidovului ajuns, jinut cu ajutorul falitului Aristide reprezentanța „Discomului" la tanța și a întregului județ, având un venit cu care acest jidan își ite să sfideze orașul cu luxul afișa pretutindeni. Nu a fost de se pare numai arăt. Jidanii pen- a fi atotputernici și să poată stă- țara, trebue să fie toți milionari ru ca prin forța arginților să ei conduce. Pentru aceasta, sta- nostru prin oamenii care-l repre- se face forte să ajute la îmbo- rea lor.

a fost suficient că jidanul Mo- Goldring are distribuția prodase- A. M. la Constanța, a mai fost ițiat, pentru meritul de a fi prie- cu Aristide Blank, de către Con- Superior al Fondului de Avia- cu distribuirea timbrului de aviație după care au urmat cele și cele ale asigurărilor sociale.

nituri de pe urma jafului

ată cum, fără nici un alt merit ât acela de „jidan" și fără nici oboseală, Moritz Goldring câștigă între 10—15.000 lei numai dela te timbre, afară de venitul ce-l dela „Discom".

Din câștigul pe an ce rezultă din distribuirea acestor timbre, și care revine în întregime numitului jidov s'ar putea înzestra aviația română cu încă 2-3 avioane.

Am am ajuns astfel să credem, că fondul aviației nu a fost propriu zis făcut pentru a se veni în ajutorul aviației, ci mai de grabă pentru căpătuirea câtorva jidani de pe urma lui, cum e cazul celuia dela Constanța.

Consiliul superior al fondului de Aviație, în fruntea căruia bănuesc că se găsesc români, cari mai au un pic de patriotism în sufletele lor, nu are nimic de spus?

Fond pentru aviație, Da! Dar, nu fond pentru înavuțirea jidanilor!

CONSTANT CARPINIȘANU

O nouă delimitare a sectoarelor municipale?

Deoarece s'au ivit nenumărate dificultăți în aplicarea regulamentelor financiare la impunerea proprietăților ce se află situate pe linia de demarcație a zonei teritoriale dintre două sectoare municipale, s'a hotărât ca primăria sect. I Galben să stăruiască în delegațiunea municipiului pentru fixarea unei noui delimitări a sectoarelor.

Astfel prin această delimitare se va statua ca proprietățile aflate în zona de demarcație a două sectoare să plătească dările comunale către primăria care va îndeplini și obligațiile comunale față de ea.

Noi dispoziții pentru acordarea vizei de transfer

secretar general al ministerului industrie și comerț, a lucrat în cursul dimineții de eri, la direc- reglementării comerțului exte- r, împreună cu d. ing. Al. Polizu, ectorul general al contingentării, upă ce s'au lucrat chestiunile ente, s'a trecut la examinarea si- ției autorizațiilor blocate la a de transfer.

Din disponibilul de 121 milioane acordat de către B. N. R., pen- autorizațiile din Germania nu va putea satisface decât o parte sumele blocate.

Ca urmare, d. Daniel Tecău a dis- să se facă un tablou de toate rizațiile din această țară, ur- nd să nu fie trecute pentru viza transfer, decât acele cari vor rta rezoluția d-sale. Astfel de blouri se vor face și pentru au- rizațiile din U. S. A, cari de ase- eni nu vor fi prezentate spre tra- r decât cele cu viza d-lui D. cău.

Se crede că aceste dispoziții vor fi aplicate, începând cu trimestrul II, pentru toate țările cu disponibil insuficient.

Avem toată nădejdea, că d. secretar general va da întâietate autorizațiilor eliberate pentru firmele românești.

S'a renunțat la decretul-lege al execuțiilor silite

Se știe că în trecuta sesiune parlamentară, guvernul a intenționat să treacă proectul de lege al execuțiilor silite.

Proectul neputând fi votat, se stabilise — de comun acord cu conducerea partidului liberal — ca execuțiile silite să fie legiferate pe cale de decret.

In ultimul timp, guvernul a renunțat și la această intențiune, hotărînd ca proectul execuțiilor silite să fie definitiv abandonat.

Constanța a ajuns o colonie a străinilor

Invazia străinilor cu pașaport.- Ceace ar trebui să cunoască d. ministru de interne.- Stăvilirea puhoiului străin, un imperativ național

CONSTANȚA. — Pe zi ce trece, orașul nostru, a cărui importanță economică capătă tot mai mare întindere, se înstrăinează văzând cu ochii. Populația românească din centru, e silită să se retragă la periferie din cauza prea marei invazii a străinilor, cari au ajuns să pună stăpânire pe întreaga viață economică a Constanței. E uimitor cum reușesc acești străini, aruncați din toate părțile lumii pe meleagurile noastre, să acapareze totul, în dauna autohtonilor, a românilor, cari de când se știu s'au pomenit numai pe aceste locuri.

Peste câțiva ani, Constanța nu va mai putea fi socotită un oraș românesc, el aparținând economicește tuturor aventurierilor, cari nemai putând trăi în propria lor țară, au invadat în mare parte și orașul nostru unde toți fac averi, iar românii, despre cari se spune că ar avea drepturi în această țară, duc o viață de mizerie și umilință.

CEEACE AR TREBUI SA CUNOASCA D. MINISTRU DE INTERNE

Procesul de desnaționalizare al Constanței se găsește în plin progres. El este grăbit și de inconștiența autorităților noastre, lipsite cu desăvârșire de sentimentul național. Până în prezent nu s'a dat nici o dovadă *vizibilă*, că guvernul dorește *românizarea economiei naționale, și s'o scoată de sub stăpânirea iudaică*. Nu o poate. Și știm de ce. No. 2. Românii au fost, cum am spus mai sus, împinși spre periferie.

Ceeace se petrece cu orașul Constanța, se întâmplă și cu celelalte orașe mari din țară. Proverbiala noastră toleranță și mai cu seamă bogăția țării, au atras toată pleava spulberată din Galiția și Levant, punând în primejdie existența tot mai mizeră a populației românești.

Astăzi, când atâția intelectuali, licențiați, bacalaureați, sau absolvenți ai școlilor de comerț și meserii nu găsesc plasament și mor literalmente de foame, când atâția muncitori manuali gomează și nu-și pot agonisi existența pentru ei și familiile lor, a da posibilitatea de desfătare în belșug unor venetici, E O CRIMA NAȚIONALA.

E necesar, imperios necesar, să se facă o serioasă revizuire a tuturor străinilor, cari să fie trimiși în țările lor de origină și să se pună capăt îngăduinței de până acum și să se fixeze prin lege, că nici un străin cu pașaport să nu mai poată căpăta dreptul de liberă practică a profesiunii lui, așa cum se procedează și în alte țări.

A nu pune stavilă puhoiului străin, înseamnă a ne sinucide ca națiune, căci nu peste multă vreme România ar deveni în întregime o colonie de străini.

Constant Cărpinișanu

4000 de pașaportari

Pe lângă cei aproape 19.000 de străini supuși români, (majoritatea din ei, suntem convinși, au obținut supușenia română fără să fi îndeplinit toate condițiunile prevăzute de lege, cu concursul politicianilor), se mai găsesc ÎNCA VREO 4000 DE STRAINI CU PAȘAPORT. Aceștia, ca și ceilalți, au acaparat toate ramurile de activitate, solidari însă când e vorba să fie jefuită avuția țării, iar românii îndeplinesc funcțiuni de slugi, trăesc din mila acestora.

S'a făcut, zice-se, o lege a protecțiunii muncii naționale, care până în present nu s'a văzut aplicată nicăeri. Ea s'a născut moartă din pă- [illegible] rabiliei.

Străinii cu pașaport îi găsești pretutindeni: în agricultură, în viticultură, alimente și băuturi, croitorii textile, industria pielei, a blănurilor industria lemnului, a minerei a mecanicei technice, mecanica lucrători construcții technice, agenții de import și export, bănci, birouri de tot soiul, în comerțul mic ca și în cel mare, în ceramică, în cherestea, în librărie, etc. Nu a rămas nimic în care să nu fi pătruns vermina străină.

Oricine, care ar vrea să-și dea seama de durerosul adevăr al înstrăinării orașului Constanța, nu are decât să cerceteze străzile principale numai, și va vedea, că, străinii dețin cele mai de seamă firme comerciale și industriale, ca și cele mai importante clădiri din oraș.

Ca o consecință a invaziei străinilor aci, școlile primare românești din centru orașului, în întregime ocupat de străini, din lipsă de elevi români, s'au desființat, rămânând doar școlile grecești, armenești, bulgărești, etc. E cazul școlilor primare de băieți și fete

O rectificare

In articolul nostru, apărut eri sub titlu: SANATATE SAU... CONCURENȚA COMERCIALA S'A STRECURAT O EROARE DE TIPAR.

Se va ceti EVITA în loc de COSTA, în fraza: «Un medicament de bună calitate și administrat la timp, poate EVITA moartea timpurie a unui lucrător asigurat».

Personalul „românesc" în întreprinderi

Situația dela Comp. Internațională a Vagoanelor cu paturi

Funcționarii superiori sunt streini; servitorii sunt români!.- Ministerul de industrie și „grupul" Flavian et Comp.

Legea și regulamentul pentru utilizarea personalului românesc în întreprinderi prevede următoarele:

Intreprinderile economice, industriale, comerciale și civile, indiferent de natura lor juridică, sunt obligate să aibă personal român în proporție de cel puțin 80 la sută în fiecare din categoriile de personal ce utilizează, și cel puțin 50 la sută din membrii consiliului de administrație, al cenzorilor și comitetul de direcție.

Personalul întreprinderilor — potrivit dispozițiunilor legii amintite — este împărțit în următoarele categorii: 1) Personalul administrativ superior; 2) Personalul tehnic superior; 3) Personalul administrativ inferior; 4) Personalul tehnic inferior; 5 Lucrătorii calificați; 6) Lucrătorii.

Regulamentul legii fixează, apoi, funcțiunile personalului care compune diferitele categorii determinate de lege.

Fiecare întreprindere este obligată ca la sfârșitul fiecărui an, să trimită ministerului de industrie și comerț, un tablou care să cuprindă nominal, întregul personal străin ce utilizează, înscriși după categoriile stabilite de lege și cu indicarea precisă a funcțiunii ce îndeplinește, a vechimei de serviciu și a remunerației ce primește.

Falșificarea tablourilor

Cele mai multe întreprinderi însă nu respectă aceste dispoziții. Pe lângă avantagiile ce decurg din însăși lacunele de fond ale legii care nu face nici o deosebire între minoritari — cetățenii români minoritari — și între românii de origine etnică, — legiuitorul mulțumindu-se cu două categorii: cetățeni români și streini (pașaportari), — multe firme mai profită, în detrimentul elementului românesc, și prin întocmirea frauduloasă a tablourilor de personal, înaintate ministerului de industrie și comerț.

Pentru a satisface procentele cerute de lege și pentru ca nu cumva să plece vreun pașaportar dintre aceia ce compun, în majoritate, consiliile de administrație ale tuturor întreprinderilor, tablourile sunt astfel măsluite, încât, *firmele își creiază dreptul de a mai putea angaja streini.*

Operațiunea de falsificare e simplă: In categoriile personalului superior — technic și administrativ — sunt introduși funcționari din categoriile inferioare. In alte cazuri, societățile «acceptă», contra unui onorariu, câte un român, care figurează în consiliile de administrație, numai pentru a satisface procentul cerut de lege.

Comisiunea care funcționează pe lângă ministerul de industrie și comerț, și care se ocupă cu verificarea acestor tablouri, poate să «scape», ușor din vedere «operațiunile» subtile săvârșite de patronii întreprinderilor.

«Tablourile» personalului dela Soc. Internațională a vagoanelor cu paturi

Tablourile înaintate ministerului de industrie și comerț — în majoritatea cazurilor — sunt false și în ceiace privește «salarizarea». Retribuțiile pe care le primesc funcționarii străini sunt trecute numai pe sfert.

D. ministru al industriei și comerțului, ar trebui să ordone o verificare mai serioasă, mai severă a datelor trecute în tablouri. N'ar trebui să se mai acorde «verificări de complezență», sau și mai grav, să înregistrăm cazuri unde nu s'a făcut nici o verificare.

Am vrea să știm, de exemplu, cari sunt concluziunile la care a ajuns comisiunea de utilizare a personalului românesc în întreprinderi, în urma verificării tablourilor personalului dela compania internațională a vagoanelor cu paturi. Am vrea să cunoaștem aceste concluzii, deoarece, din anul 1934, — când a intrat în vigoare legea protecției muncii românești, — și până azi, nu s'a schimbat nimic la «Companya» de care amintim.

Aceiași funcționari streini, beneficiari ai monopolului pe care-l dețin cu ajutorul ocult al unor politicieni; aceleași salarii de mizerie pentru funcționărașii și servitorii români, ca să nu amintim, și de perseverența cu care «Companya» internațională a vagoanelor cu paturi, exploatează, fără milă, fără un pic de onestitate, buzunarele acelor nevoiți să apeleze la confortul pe care în mod normal ar trebui să-l dea C. F. R.-ul.

Companya internațională a vagoanelor cu paturi și a Marelor expresse europene, ființează ca societate anonimă belgiană, având sediul secundar în România. Reprezentant pentru țara noastră este un anume d. L. C. Flavian.

Iată din cine se compune, sau mai bine zis, cine conduc — această societate anonimă belgiană, cu sediul secundar în București:

Direcțiunea generală: Flavian Leopold, Flavian Konrad, Kantarian Manuc (cu pașaport), Badan Heurg, (cu pașaport) Mântulescu Achille.

Funcționari: Valean Vincențiu (cu pașaport) Spinzi Zoe, Simhovici Froim, Streitfordor Virgil, Lambiri Elena (cu pașaport) Jean Weber, Bike Ion, Serch Iulian, Schiller Hamina, Scheiereider Richard, Schultz A. Bela, Manchen Walter, Marcus M. Alice, D'andrée Zoltan, Z. Simion, Frantz Zabovschi,Asche, Dumitru, Babadaglly Mogordin, Bersosecky Boris, Bittner Willy, Buium Bernard, Condolo Umberto (cu pașaport) Cosovscky Gh., Daminger Alfred (cu pașaport) Glovaci Stanislas, Glovaci Lucian, Imsel Adolf, Lebedeff N., Micus P., Morgenstern David, Ouchaklian Hagaj (cu pașaport) Philifenco-Nicolae (cu pașaport) Salvetz P., Lein Lazăr, Szostakovscky Felix (cu pașaport) etc., tec.

Printre lucrători, rândași de bucătărie și chelnări, mai găsim și câte un român.

Români mai mulți găsim printre cei angajați ca servitori, curățitori de vagoane, bufegii etc.

Intr'un reportaj viitor, vom arăta opiniei românești o altă serie de funcționari de cetățenie «română», angajați de Compania internațională a vagoanelor cu paturi. Și credem că, ministerul de industrie și comerț, va avea de spus «CEVA» despre acei ce compun grupul Flavian.

Lisandru R. Răureanu

Jidanii asasini dela Briceva în fața tribunalului Iași

IAȘI, 19. — Este cunoscut asasinatul nemaipomenit întâmplat anul trecut în târgul Briceva din Basarabia, târg locuit numai de jidani. In acest târg a fost măcelărit de către locuitorii jidani, săteanul naționalist Alex. Damian, tată a vreo patru copii. Pe cadavrul ciopârțit, acești criminali și-au făcut necesitățile apoi.

Alex. Damian trecea prin sat în uniformă spre congresul național creștin dela Cernăuți, când a fost atacat de jidani din Briceva în frunte cu primarul jidan, și l-au măcelărit. Procesul a fost strămutat de Curtea de Casație în fața tribunalului din Iași. In apărarea familiei lui Damian s'au înscris foarte mulți avocați naționaliști din Baroul de Iași.

Jidanii sunt apărați de avocații internaționali țărăniști.

INFORMAȚIUNI

La primăria Capitalei se discută proiectul unei noui modificări a planului pentru amenajarea pieței „8 Iunie". După acest proiect, Fundațiilor regale ar urma să li se dea locul destinat Operei Române.

—

Sublocotenentul rezervă (chimist) Baboc M. Mihail Iosef, născut la data de 3 Noembrie 1905 în comuna Siret jud. Rădăuți, fiul lui Mihail și Maria, este invitat să-și comunice urgent domiciliul Fabricei Materiale de Proecție (București), unde contează.

—

Asociația culturală și sportivă a funcționarilor casei asigurărilor sociale București, a organizat o excursie la Rusciuc, la care au luat parte un număr de peste 105 membri. Au mai luat parte la această excursie d-nii Protopopescu V., inspector general dr. Metaxa, Muntea-nu inspector al casei asigurărilor sociale, Vișinescu președintele asociației, Filotti Pop organizatorul acestei excursii, etc.

—

In fața unei comisiuni speciale prezidată de d. Prof. Lalu, d. intern Paul L. Craja, și-a trecut cu mare succes teza de doctorat în medicină și chirurgie.

Cu acest prilej, studențimea medicinistă și-a manifestat, întreaga simpatie pentru fostul ei conducător și camarad de luptă.

D. dr. Paul L. Craja și-a luat doctoratul cu mențiunea «magnam cum laude».

Seara a avut loc o agapă camaraderească.

—

D. prof. T. Capidan a fost numit președinte al comisiei examenului de capacitate pentru profesorii secundari specialitatea română-latină, în locul d-lui Sextil Pușcariu, care a demisionat.

—

D-na Eugenia Ionescu profesoară la școala normală de fete din Măgurele (Ilfov), a fost mutată pe ziua de 1 Sept. la catedra de geografie-istorie, seria B, dela liceul de fete C.F.R. „Aurel Vlaicu", din București.

—

A fost exclus pentru totdeauna din învățământ, pe ziua de 1 Aprilie, d. învățător Nicolae Gr. Mastacan, dela școala primară din Untești-Hupea (Tutova).

Cum vor fi iluminate șoseaua Iancului și Parcul Național

Ținându-se seama că lucrările de completare a Parcului Național spre Herăstrău și lacul Floreasca vor determina în timpul lunei Bucureștilor o circulație aglomerată șoselei Iancu Jianu, s'a hotărât un nou tip de lămpi și stâlpi pentru iluminatul electric al acestei artere de circulație.

In acelaș scop birourile tehnice ale Societății de gaz și electricitate au adoptat acest sistem nou de iluminat și pentru aleele Parcului Național. Aceasta pentrucă acest nou tip de lampă reflector dă o lumină foarte plăcută ochiului.

Străini trimiși peste graniță

Serviciul controlului străinilor a obligat să părăsească țara pe următorii supuși străini:

Draganof S. Petar, Kavatchef Marcof, Sansanii Corneliu, Sansani Nicolae, Rubin Zalman, Profiriu Nicolae, Mak Frantz, Bohn W. Hans, Abdula Ismailovici, Cernea L. Radu, Scholter Isvan, Clara Silberman Ida C. Silberman, Horvat Ferdinand Neugebauer Katherina, Iannakis N. Dimitrie Sotero Alfredo, Aksici Marko, Aksici Stroteka, Beringer, Valeriu, Kasan Veli.

Intocmirea tablourilor de creanțe rămase neachitate

Ministerul de finanțe a trimis departamentelor o circulară, prin care li se aduce la cunoștință că cel mai târziu până la 15 Mai 1937 să înainteze state nominative pentru toate creanțele rămase de plată din exercițiul închis, spre a fi vizate de ministerul de finanțe după ce în prealabil au fost vizate de consilierul controlor respectiv.

Se va avea în vedere ca la întocmirea acestor state să fie înscrise toate creanțele din exercițiile închise, rămase neplătite la 31 Martie 1937, atât cele care au figurat în statele nominative întocmite pentru exercițiile precedente, cât și cele ce au apărut după întocmirea și aprobarea lor de ministerul finanțelor.

IA CU MÂNA
orice dureri Creionul Medical „Gripsi", combate cu succes pe cale externă fără a dăuna organismului durerile de cap, de mijloc, lumbago, nevralgii, sciatice, dureri din lovituri, bronșite, răgușeli, dureri musculare, junghiuri, reumatisme rebele.
De vânzare la Farmacii și Drogherii.
„GRIPSI"

Reglementarea importului de cărți și reviste maghiare în România

Propagandă revizionistă.- Uneltiri și calomnii

De ani de zile importul de cărți și reviste maghiare în România îl are cu caracter de exclusivitate, subt diverse forme, un anumit Darvaș, fost pe vremuri corifeu comunist subt dominațiunea lui Bela Kuhn.

Autoritățile noastre se pare că nu și-au luat niciodată serios osteneala de-a cerceta mai de-aproape ce fel de cărți și reviste importă concesionarul mai susnumit, care în lipsa unui serios control, aduce în țară și lucrări în cari se face cea mai îndrăsneață propagandă revizionistă.

Ne cade întâmplător în mână, spre a dovedi această afirmație, revista, societății farmaceutice din Budapesta, numită: «A magyar gyogyszerész tudomanyi tarsasag értesitoje» Nr. din 5 Ianuarie 1937, în care cetim la pagina 100, următoarele rânduri, scrise de un anumit dr. Ștefan Novak:

— «Aș dori ca în viitorul cel mai apropiat să putem studia problema plantelor medicinale pe întreg teritoriul Ungariei mari, nu numai în Ungaria ciopârțită de azi».

Propagandă revizionistă

Sesizând autoritățile noastre despre acest fel de a strecura ideea revizionistă până și într'o revistă de studii farmaceutice, semnalăm totodată faptul, că autorul rândurilor citate mai sus este reprezentantul fabricei de medicamente Ghedeon Richter, care încasează dela ministerele noastre milioane grele, pentru medicamentele sale.

Ca o concluzie la aceasta, ne permitem să întrebăm ministerul de interne, dacă nu crede necesar să reglementeze serios importul de cărți și reviste maghiare, luând concesiunea aceasta prețioasă, din mâna comunistului Darvaș și dând-o societății noastre culturale «Astra», care prin organele sale poate garanta, că nu se vor mai aduce în țară niciun fel de cărți și reviste, în cari să se strecoare ideea revizionistă maghiară sub nicio formă.

OBSERVATOR

Curier judiciar

Cererea de reabilitare a unui fost ofițer

In 1919 sublocotenentul Mazilu a fost condamnat la 6 luni închisoare pentru însușire de bani publici și pentru faptul că și-a însușit lucrurile unui camarad mort. Pedeapsa a rămas definitivă și a fost executată.

După 18 ani, în care timp a adunat suficiente dovezi de nevinovăție Mazilu s'a adresat ieri Inaltei Curți de Casație s. II cerând revizuirea procesului și reabilitarea în conformitate cu noul cod penal.

Cererea a fost susținută de d. avocat P. Viforeanu, iar pronunțarea s'a amânat pentru mâine.

MOTIVAREA ACȚIUNILOR DE DIVORȚ

D. O. S. a intentat acțiune de divorț soției sale arătând în acțiune că motivul pentru care cere despărțirea e «infidelitate conjugală».

Pârâta a ridicat la admiterea în principiu a acțiunii de divorț, excepția că acțiunea nu e suficient motivată deoarece nu se indică în ce constă această infidelitate conjugală, așa că potrivit art. 218 din codul civil acțiunea urmează a fi respinsă.

Tribunalul Ilfov s. V sub președenția d-lui judecător Stambulescu a respins însă excepția, stabilind că în conformitate cu art. 218 c. civ. arătarea motivului «infidelitate conjugală» constitue o motivare suficientă și nu mai e nevoe de arătarea în amănunțime a faptelor.

RECURSUL D-RULUI JIDAN PIPERGAL

La Inalta Curte de Casație s. II vine azi spre judecare recursul d-rului Pipergal cunoscutul medic jidan, asasin, care a fost condamnat anul trecut de Curtea cu Jurați la 8 ani închisoare.

In vacanța de Sf. Paști
Vizitați 7 din cele mai caracteristice orașe Românești, Jugoslavia de Est și Rusciuc
Brașov, Sighișoara, Sibiu, Arad, Timișoara, tranzit prin JUGOSLAVIA, BAZIAȘ. De aci cu vaporul (insula Adakaleh, Turnu-Severin Rusciuc tranzit, Giurgiu
La finele programului
O splendidă excursiune cu vaporul prin Porțile de fier, Cazane, INSULA ADAKALEH până la Giurgiu
28 Aprilie 4 Mai
O săptămână încheiată
Participanții din provincie se vor putea atașa grupului în unul din orașele de mai sus scăzând u-li-se bineînțeles diferența de tren
TAXE DE PARTICIPARE: cl. II-a Lei 2.600, cl. III-a Lei 1.980. Inclusiv tren, vapor, pensiune completă.
Prospecte, înscrieri, la Secția de «Turism și Voiaj» a ziarului «Buna Vestire» B-dul Elisabeta Nr. 12/II Telefon: 4-84,34 și 4-85,82
EXCURSIUNEA SE VA EFECTUA TOT TRASEUL IN VAGOANE CU PATURI
Locuri strict limitate!

ULTIMA ORA

Alinierea d-lui Gh. Brătianu

De câtăva vreme asistăm la un fenomen politic nou: alinierea d-lui Gh. Brătianu, în frontul partidelor naţionaliste.

Cel puţin aceasta pare a fi concluziunea, la care orice rezervat observator al frământărilor din ultimul timp, ar putea ajunge, examinând pe graficul politic, linia partidului liberal George Brătianu, încadrată astăzi ascendent de axele pozitive.

Fenomenologic recunoaştem însă că până acum câtăva vreme, d. Gheorghe Brătianu trăia într'o inadvertenţă programatică, neexplicată cel puţin la unele necesităţi cerute de moment.

Fiindcă d. Gheorghe Brătianu a fost dacă nu ne înşelăm singurul om poltic care alături de d. Mihail Manoilescu a atacat în 1934 politica externă a d-lui Titulescu, situându-se astfel pe frontul partidelor de dreapta din acest punct de vedere, dar rămânând negativist pe linia politicii interne.

Erau în orice caz două acţiuni cari se anulau una pe alta, anihilând deopotrivă efectul intervenţiei d-lui Brătianu pe ambele planuri ale politicii noastre de stat.

Ultimele declaraţiuni, făcute de d. Brătianu în campania electorală, au determinat însă schimbarea axei în politica internă dela negativ la pozitiv, aliniindu-l astfel alături de grupările naţionaliste.

De două săptămâni partidul liberal georgist a rupt un echivoc şi o inadvertenţă.

Suspendarea profesorului Forţu

Un comunicat al ministerului educaţiei naţionale

Parchetul tribunalului Ilfov fiind sesizat de întâmplarea regretabilă de la liceul «Gh. Lazăr» din Bucureşti, a dechis acţiune publică împotriva profesorului Grigore Forţu pentru fapte ce contravin legii pentru reprimarea unor infracţiuni contra liniştei publice. Totodată parchetul a cerut ministerului educaţiei naţionale ca, în conformitate cu art. 11 al citatei legi, profesorul Forţu să fie suspendat din funcţiunea de profesor.

Ministerul, luând avizul Contenciosului, a hotărît suspendarea profesorului Grigore Forţu din învăţământ pe ziua de 17 Aprilie a. c. In acelaş timp ministerul a primit demisia d-lui N. Stoicescu dela direcţia liceului «Gh. Lazăr» din Bucureşti.

G. P. U.-ul în stare de alarmă

Agenţii secreţi ai Sovietelor caută documentele furate. Unde sunt documentele

VARŞOVIA 20. — Ştiri noi şi foarte interesante sosesc zilnic din Moscova. Astfel în urma complotului pregătit de Troţchişti spre a elibera pe Iagoda din închisoarea din Liubeanca, complot descoperit la timp, autorităţile au transportat pe arestant în închisoarea militară din Butirki, unde se află subt un control foarte sever.

Eri, Iagoda a fost supus unui interogatoriu amănunţit în care s'a exprimat foarte violent la adresa lui Stalin.

Intre altele a declarat că Stalin a compromis rezultatele revoluţiei. Nici o forţă din lume, a declarat Iagoda, nu mă va face să vorbesc, trimiţând la moarte atâtea personalităţi sovietice care azi sunt contra lui Stalin.

In continuare Iagoda a declarat: Voi mă veţi ucide — asta o ştiu de mult — dar prin moartea mea veţi iscăli sentinţa de moarte a lui Stalin şi camarilei lui.

UNDE SUNT DOCUMENTELE

După alte informaţiuni din Moscova, actualul şef al G. P. U.-ului, Jegov, a putut afla numele persoanei căruia Iagoda a încredinţat diferite documente compromiţătoare — persoană care azi se află în Polonia sau Germania.

Detectivi speciali au fost trimişi de guvernul sovietic în capitalele acestor ţări cu scopul de a ucide pe acest periculos «Iagodist», sau măcar a intra prin ori ce mijloace în posesia acestor documente.

Astfel în Polonia a plecat să urmărească pe fugar însăş şeful secţiei de nord a Kominternului.

Sfârşitul basmului cu dezarmarea

LONDRA 20 (Rador). — «Daily Telegraph» observă că reuniunea biroului conferinţei de desarmare, prevăzută pentru data de 6 Mai, trezeşte foarte puţin interes. Marea Britanie şi Franţa spune ziarul — sunt de acord că ar fi prematur să se înceapă discutarea vre-unui plan. Asemenea desbateri nu ar avea vreun sens decât dacă ar fi precedate de garanţii de securitate politică. Altfel, ele ar face mai mult rău decât bine.

CARENŢA GUVERNARII Tătărăscu

Partidul liberal cere plecarea în opoziţie. „Pretenţiunile Mihalache" şi realităţile politice

Lumea s'a obişnuit atât de mult cu «frământările din sânul guvernului», pe care cel puţin de două ori pe săptămână le relatează o anumită presă, încât acum când realmente guvernul se frământă intestin aproape nimeni nu mai crede.

Tot din aceiaş goană după senzaţional politic, presa din strada Constantin Mille etc., a bagatelizat atât cu formule şi titluri alarmiste încât realităţile nu mai pot fi decât cu greu desprinse din senzaţional, de acelaşi public obicinuit cotidian cu «adevăruri mincinoase».

Psihoza aceasta, creiată de acei interesaţi să acopere întotdeauna adevărul, a determinat o stare de anestezie publicului cititor, dar mai ales o neîncredere totală pentru ceeace se scrie în politic.

De câteva zile, guvernul ţine dese consfătuiri politice în grupuri mici de câte trei sau patru analizând situaţia internă pe cari aceleaşi cercuri o pretind îngrijorătoare, cu toate «măsurile de ordine» şi cu toată presiunea autorităţilor, cum spune alt confrate.

Bine înţeles că noi, la rândul nostru cunoaştem ceeace se petrece şi mai ales motivele determinate ale acestor frământări ce au pus guvernul într'o dilemă din care nu mai poate ieşi.

Cercurile guvernamentale anunţă un apropiat consiliu de miniştri care va trebui să caute formula unei represiuni legale, în vreme ce partidul cere guvernului demisia şi trecerea în vatra opoziţiei. Dela Atena, d. Dinu Brătianu se pare că a cerut formal această ultimă soluţie, care de data aceasta este împărtăşită de foarte mulţi fruntaşi liberali şi sprijinită efectiv de grupul părerist.

De altfel chiar o parte din guvern socoate că este momentul de retragere în linişte şi pentru o linişte atât de necesară, partidului măcinat în patru ani de guvernare.

Numai d. Tătărăscu mai are unele rezerve, brodate pe canevasul demnităţii, soluţia cerută imediat fiind fără satisfacţii personale.

ŢARANIŞTII IN PANICA

Situaţia aceasta a prins însă partidul promisiunii dela 15 Iunie, într'o poziţie strategică nenorocită. Bătut aproape pretutindeni în alegeri, fie chiar de guvernul acesta uzat în patru ani, fie de celelalte grupări din opoziţie, partidul naţional-ţărănesc se găseşte în faza unor socoteli lăuntrice, cari în nici un caz nu pot fi augurii unor valabile revendicări succesorale.

Doctorul Nicolae Lupu, şeful «Frontului Popular» din alegerile pierdute la Capitală se află în faţa unui for de judecată statutară. O parte din fruntaşi ameninţă cu demisia din partid în cazul când vinovatul nu este sancţionat, în timp ce altă grupă mai intransigentă socoteşte solidar cu doctor Lupu la dezastru şi la sacţiuni pe d. Mihalache.

D. GH. TATARASCU

Ardealul naţional - ţărănesc aşteaptă alături de d. Maniu, ca d. Mihalache să tragă singur consecinţele, cari nu se pot opri numai la sancţionarea Lupilor căzuţi la Capitală.

Deaceia cercurile naţional-ţărăniste sunt în panică, acuzând guvernul de a încerca o pactizare cu extrema dreaptă.

Un lucru inexact, ba putem afirma că e deatreptul contrar, fiindcă d. Mihalache nesocotit în întregul său partid suportă un duel peste capul său puţin interesant, de patru săptămâni încoace.

REALITAŢI POLITICE

Evident, pretenţiile Mihalache, sunt doar ecoul unor înşelate aşteptări şi mai ales expresia unei totale lipse de a scruta realităţile politice. Căci după rezultatele consultării corpului electoral nu d. Mihalache este succesorul. D-sa în cazul «unei imposibile însărcinări» n'ar putea astăzi întruni sacramentalul 40 la sută, iar în configuraţia unui atare parlament nu d. Mihalache ar fi stăpânul ci, de ce n'am mărturisi-o, d. Iuliu Maniu.

Succesiunea Mihalache este deci închisă sub lacătul imposibilităţii, deaceia revenind la vechea noastră afirmaţie, socotind că numai un guvern care ar reprezenta un centru al dreptei, ar fi în măsură de a stăpâni efectiv situaţia internă.

De altfel rezultatele obţinute în alegerile Frontului Românesc, partidul naţional creştin şi ultima orientare a d-lui Gheorghe Brătianu, schimbă total potenţialul rezistenţei guvernării liberale.

Din cutia Pandorei ies multe şi surprinzătoare formule de guvern.

D-lui Mihalache nu i-a rămas acolo decât speranţa într'o viaţă viitoare, trăită altfel decât pe chinuitul nostru petec de pământ.

STILEX

Procesul celor zece legionari

Ziua V-a

Şedinţa celei de a cincea zi a procesului celor zece legionari, cari au sancţionat pe Stelescu, s'a deschis la orele 9 dimineaţa.

Mai întâi se depune lista apărătorilor.

Martorul C-TIN GOGA, în urma întrebărilor d-lui av. A. IBRAILEANU, dă următoarele răspunsuri:

Nu puteam să sufăr pe Stelescu. Totuşi, el mi-a propus să redactez revista «Cruciada Românismului».

In ceeace priveşte fapta celor zece, din boxă, cred că au făcut ceeace cerea neamul meu şi conştiinţa unui bun român.

D. dr. prof. ANTONESCU, martor propus de Atanasiu.

Prin trădare se înţelege divulgarea unor secrete. Aceasta este definiţia populară.

Stelescu s'a asociat cu duşmanii legiunii şi ai crezului lui. Această trădare s'a consumat. Există dovezi.

In 1934, eram în munţii Rarău, unde munceam pentru a construi un cămin. Atunci a venit în tabără Ionel Moţa, care ne-a spus, că Stelescu a lansat anumite svonuri cu privire la Corneliu Zelea Codreanu.

Pe această chestiune, se naşte un incident, în care ia cuvântul d. av. ALEX. TELL, cel care în şedinţa de eri a depus o cerere.

Deasemeni mai ia cuvântul d. av. VERGATI, care a pus la punct anumite chestiuni.

Incidentul luând proporţii, şedinţa se ridică pentru un sfert de oră.

La redeschiderea şedinţei, a luat cuvântul în continuare, d. av. VERGATI, Arată, ca apărători nu intenţionăm să facem atmosferă. Noi, prin martori, trebue să aflăm mobilul faptei.

Prin proba cu martori noi, trebue să stabilim două lucruri: *starea de necesitate şi provocarea.*

D. av. SEBASTIAN RADOVICI, arată că c. j. m. n'are dispoziţiuni procedurale.

D. comisar regal, spune că s'a hotărît asupra acestui punct.

D. av. ALEX. CONSTANT: Eu sunt apărătorul lui *Ioan Caratănase*, care are un singur martor. Deaceea, acest martor trebue adus spre a depune. Ori art. 119, alineatul II. dă dreptul de a aduce pe orice persoană, care să depună ca martoră, mai ales cum este cazul de faţă, când acest martor este foarte important pentru aflarea adevărului.

Deaceea vă cer să emiteţi mandat de aducere, pentru martorul în cauză.

Şedinţa se suspendă din nou.

La redeschidere, d. av. A. Ibrăileanu, roagă a se mai adăuga la lista de apărători, încă doi avocaţi în persoana d-lor IONEL TEODOREANU, Iaşi, care va pleda pentru toţi zece legionari şi în special pentru Iosif Bozântaw *şi ION FUSS, Braşov, care va apăra pe* Ioan Pele.

Apoi a luat cuvântul în continuare d. av. ALEX. CONSTANT.

La ora când închidem ediţia, audierea martorilor continuă.

Azi, şedinţă la orele 4 d. a.

Ilie Ciutescu

Noul ministru al Cehoslovaciei la Bucureşti

D. Vereka a fost numit ministru al Cehoslovaciei la Bucureşti în locul d-lui Jan Şeba.

Noul ministru plenipotenţiar a mai fost acreditat la noi în anii 1921, 1922 şi 1923.

D. Vereka este un vechi prieten al României şi se bucură în cercurile noastre de unanime simpatii.

Directorul comercial dela Soc. Ciment-Titan a fost arestat

Jidanul paşaportar MAURICIU KATONA, directorul comercial al societăţii «CIMENT-TITAN», a fost arestat în urma indicaţiilor serviciului pentru controlul străinilor ca unul ce s'a dovedit nu numai inutil ca «SPECIALIST» dar şi primejdios siguranţei Statului.

El va fi expulzat cât mai curând.

Partidul unic, r[…] în Spania

SALAMANCA 20 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Postul de radio de aici a transmis aseară textul unui important decret semnat de generalul Franco, şeful statului naţionalist spaniol.

Generalisimul semnalează că a venit ceasul pentruca toate partidele spaniole să fie unite într'o disciplină comună, pentru a permite noului stat totalitar să se cristalizeze.

Decretul aminteşte entuziasmul de care dau dovadă miliţienii falangişti şi tradiţionalişti, pentru a face faţă duşmanului, încă din primele clipe, dar, «pentru munca de viitor este indispensabilă unificarea tuturor partidelor politice».

Decretul care poartă numărul 255, cuprinde trei articole.

Articolul I, prevede că «falangele spaniole şi miliţiile tradiţionalste (requetes), cu serviciile şi cu elementele lor actuale, sunt reunite sub ordinul unui singur şef, într'o grupare politică cu caracter naţional, numită «Falanga Espanol Traditionalista y de la J. O. N. S.».

«J. O. N. S.» înseamnă «Tineretul muncitoresc naţional socialist».

«Organizaţia aceasta va servi de intermediar între societate şi stat.

«Cei cari la publicarea acestui decret au carte de membru în Falanga Spaniolă sau în Comunitatea Tradiţionalistă vor fi admişi din oficiu în noua grupare. Toate celelalte partide sunt dizolvate».

Articolul 2 prevede că «noua organizaţie politică va fi pusă subt conducerea şefului statului, a unui secretariat sau comitet politic şi a unui consiliu naţio[…]

Schitul Inexpug[…]

Un alt episod eroic al […] din Spania

RABAT 20 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Postul de radio «Veridad» semnalează că guvernamentalii, sprijiniţi de artilerie şi aviaţie, au atacat din nou schitul «Fecioara de la Babeza», din Sierra Morena.

In acest schit se află o mână de falangişti şi soldaţi din garda […]

OR[…]

D. ministru Anton[…] face declaraţii p[…]

Astăzi după amiază la orele 5 jumătate, d. **Victor Antonescu,** *ministru de externe, va face un expozeu reprezentanţilor presei, cari au fost în mod special convocaţi, asupra proble[…]*

Greva continuă în F[…]

PARIS, 20 (Rador). — Personalul inferior al sălilor de spectacole, care n'au semnat încă contractele colective de muncă s'au întrunit azi după amiază şi au adoptat o ordine de zi prin care afirmă «voinţa lor de a continua mişcarea grevistă în mod disciplinat, până la complecta satisfa[…]

Generalul Quiepo de [...] desminte ştirile tendenţio[ase] „guvernamentalilor"

SEVILLA 20 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Vorbind la microfonul postului de radio-Sevilla, generalul Queipo de Llano a desminţit ştirile răspândite din isvor guvernamental, asupra unor pretinse condamnări la moarte şi asasinate, care ar fi fost înregistrate în zona naţionalistă.

Generalul a ţinut să declare că toţi cei despre care se spusese că ar fi fost executaţi sunt în perfectă stare de sănătate la Salamanca şi alte oraşe din zona […]

ECOURI ŞI POLEMICI

D. prof. Dragoş Protopopescu, directorul nostru a intentat acţiune de calomnie împotriva lui Sandulovici, pentru infamii debitate ca martor la procesul celor zece.

Membrii guvernului s'au întrunit eri după amiază într'un consiliu de miniştri sub preşedinţia d-lui prim-ministru Gh. Tătărăscu.

După consiliu s'a dat presei următorul

COMUNICAT

„Consiliul de miniştri s'a întrunit azi la 19 Aprilie ora 17 sub preşedinţia d-lui prim-ministru Gh. Tătărăscu.

Consiliul a examinat proectul de decret-lege asupra controlului şi reglementării cartelurilor, dându-i-se forma definitivă. Consiliul a luat sfârşit la ora 19".

D. Gh. Brătianu, soseşte în Capitală mâine dimineaţă, venind dela Iaşi.

Când partidul internaţional-ţărănesc, obţine după sforţări uriaşe, 71 de voturi la o comună oarecare, presa «democrată» ne anunţă marea veste cu litere de o şchioapă. Vă rugăm căutaţi cu atenţiune în această presă rezultatul alegerilor judeţene din Botoşani şi Iaşi, şi dacă îl veţi găsi, să ne anunţaţi şi pe noi.

Cetiţi în numărul de mâine al ziarului nostru: **CRIZA PETROLULUI, CRIZA AUTORITAŢII** *de d. profesor* **Mihail Manoilescu.**

La adunarea dela «Orfelinatul jidovesc» din Iaşi patronată de ministerul cultelor a luat cuvântul şi Popa Niculea zis Pastramă care a accentuat că lupta naţionalistă şi de religie este respinsă de preoţime. Se vede că acest preot — care-i mai mult negustor — a uitat că la 11 Aprilie biserica ortodoxă română în frunte cu însuşi I. P. S. S. Patriarhul Miron a omagiat pe d. A. C. Cuza la Atheneul Român, şi a socotit naţionalismul nostru românesc, ca o necesitate utilă a naţiei.

D. C. Argetoianu a plecat aseară cu orient-expresul la Paris.

D. Pandeli Nasse fost director politic al ministerului de externe din Tirana a fost numit ataşat de afaceri al Albaniei la Bucureşti.

D. Nasse şi-a luat la începutul acestei săptămâni în primire noul său post.

Din lipsă de spaţiu, campania noastră împotriva gangsterului GHIDE KANDL zis CANDEL, va fi continuată în numărul de mâine.

Generalul Cantacuzino; d-na Ecaterina Kalinderu cu fiul său Teodor Galitza; d-l şi d-na Dinu Arion şi d-na Ioana Fălcoianu, roagă rudele, prietenii şi cunoştinţele să binevoiască a asista la parastasul de şapte ani al prea iubitei lor

PRINCIPESA ELENA GENERAL CANTACUZINO

ce va avea loc Joi, 22 Aprilie, la 10 jumătate dimineaţa, în Biserica Sfântul Ilie Gorgani din strada Silfidelor (lângă Imprimeria Statului de pe B-dul Elisabeta).

D. avocat IONEL TEODOREANU, distins scriitor şi romancier, care a repurtat o strălucită victorie la cel mai formidabil proces al anului, acel al incendiatorilor, s'a înscris ca apărător în procesul celor zece studenţi legionari.

In altă ordine de idei îl întrebăm pe ministrul cultelor, care acum câtva timp în urmă, a interzis preoţimei să facă politică, cum de a putut să calce chiar d-sa acest principiu pe care l'a enunţat cu emfază, lăsând să ia parte la lupta electorală pe Popa Pastramă-Niculea?

Dar, cum oare acest «preot», oricât de îndrăgit în politică ar fi a putut călca pragul «Orfelinatului Jidovesc» din Iaşi unde a cuvântat în faţa unor «enoriaşi» circumcişi!

Mai mare ruşine!

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2.
Redactor responsabil: V. OLANIUC-STE[…]